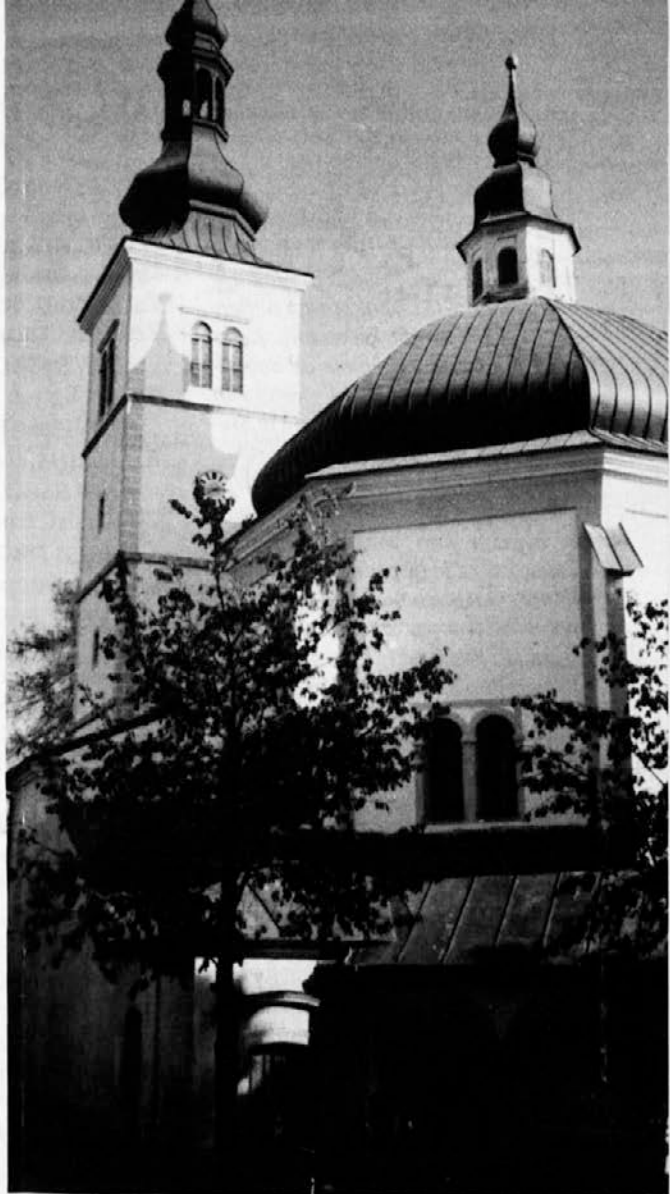

KRALJICA SLOVENIJE
prosi za nas!

MARIJA POMAGAJ, Odrešenikova in naša mati, ti znamenje upanja in tolažba potujočemu božjemu ljudstvu! — Skozi vso našo zgodovino smo čutili tvojo materinsko roko. Od nekdanj te je naše slovensko ljudstvo častilo kot Pomočnico kristjanov ter se v miru in vojni z zaupanjem zatekalo k tebi. — Priporočamo ti danes sebe, naše družine, naše rojake širom po svetu, našo Cerkev in našo domovino. Pomagaj nam, da bi postali kras slovenskega naroda in neutrudni delavci za pravičnost, mir in ljubezen v svetu. — MARIJA POMAGAJ, ostani z nami in prosi za nas! Amen.

Pokojni škof LENIČ

THOUGHTS
LETO-YEAR 40

AVGUST

1991

misli 40 LET

Naslovna slika: Ena izmed številnih naših Marijinih božjih poti— Nova Štifta pri Ribnici ob 350-letnici.

+ + +

KO sem v Družini bral pismo tonrostkega nadškofa dr. Lojzeta Ambrožiča, nečaka mojega prednika v uredništvu MISLI pokojnega p. Bernarda, sem se kar namuznil. Kako enake občutke sva imela ob dogodkih doma! On jih je zliel v pismo in povedal o svojem ponosu, da je Slovenec, jaz pa v julijskem uvodniku. In zdi se mi, da bi moral tako čutili sleherni Slovenec kjer koli po svetu in kakršne koli barve. Kdor je ob vsem, kar se je dogodilo in se dogaja doma, brezbrizen, je iz svojega srca nekaj bistvenega izgubil. Malo naj razmisli, kdaj in kje je obtičal s svojo narodno zavestjo. Ali pa je njegova brezbriznost le posledica let, v katerih je kimal — hote ali prisiljeno — tuji ideologiji, zdaj pa mu kar ne gre v račun, da je vsega tistega konec. Morda ga še drži strah, kot se je nekdaj nekako opravičil, zakaj noče sodelovati pri naših akcijah za domovino: "Kaj pa, če se vrnejo komunisti na vlado?" Ne, dragi Janez ali pa Micka, ta strah je prazen. Sicer bi bil za rodno grudo pripravljen iti še enkrat skozi 45 let more, a ura časa se pomika samo naprej, nazaj ne more več. Ljudstvo v deželi pod Triglavom je komunizem preslepil z masko OF le enkrat, danes pa še z masko ne bi nič opravil. Zato je strah neumesten in samo slabi naše skupno delo za rodno domovino.

— Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena. Če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. je došel iz ZDA in je spet naprodaj. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. — Izdal Slovenian Research Center of America — Cena 12.— dolarjev.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjižice z audio - kaseto vred 6.— dolarjev.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO—ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Komac - Škrj - Čakamo nove pošiljke.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga esejev Dr. Marka Kremzarja (Argentina) o preosnovi družbe. — Cena 10.— dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Cena vsem trem delom skupaj 12.— dolarjev. Čakamo nove pošiljke.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40.— dolarjev. (Posamezne knjige: 7.—, 9.— in zadnja 28.— dolarjev.)

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, I. del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. Cena 13.— dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.— dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharških dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. — Cena 2.— dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomač Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PISMA MRTVEMU BRATU (cena 12.— dol.), topli spomini na brata; **PRED VRATI PEKLA** (cena 8.— dol.), o zaporih po vojni - F. Sodja CM

VOJNA IN REVOLUCIJA — Roman Franka Blkviča na 708 straneh je izšel v Argentini — Cena broširani knjigi je 15.— dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA — Avtobiografska razmisljanja je zapisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini — Cena 13.— dolarjev.

CERRO SHAIHUEQUE — Pisatelj je naš argentinski planinec Vojko Arko in to ni njegova prva knjiga o gorah. — Cena 10.— dolarjev.

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language. — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji. — Ustanovljen (Establish-

ed) leta 1952. — Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji. — Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE 19 A'BECKETT ST., KEW, VIC. 3101 — Tel. (03) 853 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 — Naročilna za leto 1989 (Subscription) \$ 8.—, izven Avstralije (Overseas) \$ 18.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročilna se plačuje vnaprej. — Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji. — Rokopisov ne vračamo. — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam. — Stava in priprava strani (Typing and lay out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 — Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056. Telephone: (03) 387 8488

božje

misli

in
človeške

Leto
40
Št.
8

AVGUST 1991

- Pozdrav – Radijski nagovorovor škofa dr. M. Piriha – stran 193
Temeljna ustavna listina o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije – stran 195
Odločen slovenski odgovor – Iz tržaške Mladike – stran 197
Mir in vse dobro! – P. provincial Miha dr. Vovk ofm – stran 198
Samostojni Sloveniji – pozdravi! – Bogdan Sieberer – stran 199
Molitev k Višarski Kraljici – stran 200
Tudi samski – del družbe – Vital Vider – stran 201
Kje, domovina, si? – Iz Dume – Oton Župančič – stran 202
Središče svetih Cirila in Metoda Melbourne – P. Bazilij – stran 203
Izpod Triglava – stran 206
Sveto pismo – odlomek meseca Besede večnega življenja – P. Niko – stran 208
Središče svetega Rafaela, Sydney – P. Valerijan – stran 210
Iz pesmi Naš narodni dom – S. Gregorčič – stran 212
Premakljivi svečnik – roman – Lojze KOzar – stran 213
Naše nabirke – stran 213
Račun brez krčmarja – Odnosi JLA do Slovenije – stran 213
Središče svete Družine, Adelaide – P. P. – stran 216
Tako je bilo – odlomek iz spominov – Ivan Lavrih, ZDA
Z vseh vetrov – stran 218
Kotiček naših mladih – stran 220
Križem avstralske Slovenije – stran 221

POZDRAV

Predragi slovenski rojaki!

Vse vas najprej najlepše pozdravljam. Želim Vam zdravja, miru, osebnega zadovoljstva, lepega medsebojnega razumevanja ter napredovanja v krščanskem življenju, v slovenski kulturi in narodni zavesti. Če Bog da, se bomo letos v avgustu in septembru prvič srečali v življenju. Pred mano so Vas že obiskali razni slovenski škofje: moj koprski prednik Janez Jenko, Alojzij Šuštar, Jožef Kvas, torontski nadškof Alojzij Ambrožič ter letos umrli škof Stanislav Lenič. Slednji je bil dolga leta vrhovni ravnatelj za dušnopastirstvo Slovencev po svetu. Prav Vam, dragi rojaki na tujem, je škof Lenič posvečal veliko svojega časa, svojih skrbi, svojega dela in tudi svoje ljubezni. Posebej je bil dobrodošel zaradi svoje ljubeznivosti, prijetnega značaja in izrednega spomina. Osebnostno je poznal zelo veliko ljudi, zanje se je zanimal in jih poslušal. Mednje je prinašal božjega in človeškega duha ter pozdrave sorodnikov in znancev. Kot njegov naslednik v verski skrbi za Slovence po svetu, se mu za njegovo delo pristrčno zahvaljujem.

Med Vas, dragi rojaki, prihajam na povabilo slovenskih frančiškanov, ki že vrsto let z gorečnostjo in vnemo opravljajo med Vami duhovniško poslanstvo. Med Vas prihajam prvič in ostal bom z Vami pet tednov. Obiskal bom vse večje kraje, kot so Adelaide, Sydney, Melbourne, in nekatere druge, kjer živijo in delajo Slovenci. Imel bom nekaj birm, ob koncu pa bom tudi blagoslovil Dom počitka v Melbournu, ki ga prav zdaj zidate in spravljate pod streho.

Naši rojaki zunaj matične dežele čutite veliko potrebo po družabnosti, zato pa je vsako versko slavje – še posebej, če je poredkoma – združeno tudi s prijateljskim srečanjem ali kakšno prireditvijo. Škofje smo res v prvi vrsti duhovniki, poslani k Vam zato, da z vami in za Vas obhajamo evharistično bogoslužje – sveto mašo v slovenskem jeziku, Vam oznanjamo evangelij, Vas pripravljamo in Vam delimo zakramente, učimo Vaše otroke verouk, Vas zbiramo in povezujemo, obiskujemo posameznike in družine, zlasti še osamljene in bolne.

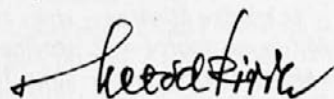
Je pa tudi res, da so prav duhovniki na tujem prvi skrbeli za slovenske šole ter kulturne in družabne prireditve. Ponekod so se edino oni trudili za ohranjanje narodne zavesti in kulture in to že dolgo poprej, predno so se začela zdomska

NABIRKA v pomoč Sloveniji je v teku po vsej Avstraliji. Vsa slovenska društva in vsa tri verska središča nabirajo prostovoljne darove, ki bodo sicer skromen delež za lajšanje posledic surovega napada z juga, a z darovi ostalih rojakov po svetu bo le nekaj pomenil. Naj bi ne bilo rojaka med nami, ki bi obrnil hrbet tej nujni akciji v dobrobit ekonomsko uničeni deželi pod Triglavom. Prehaja v samostojnost in doživlja težke čase. Potrebuje našo pomoč! Si ti že segelzanjo v svoj žep?

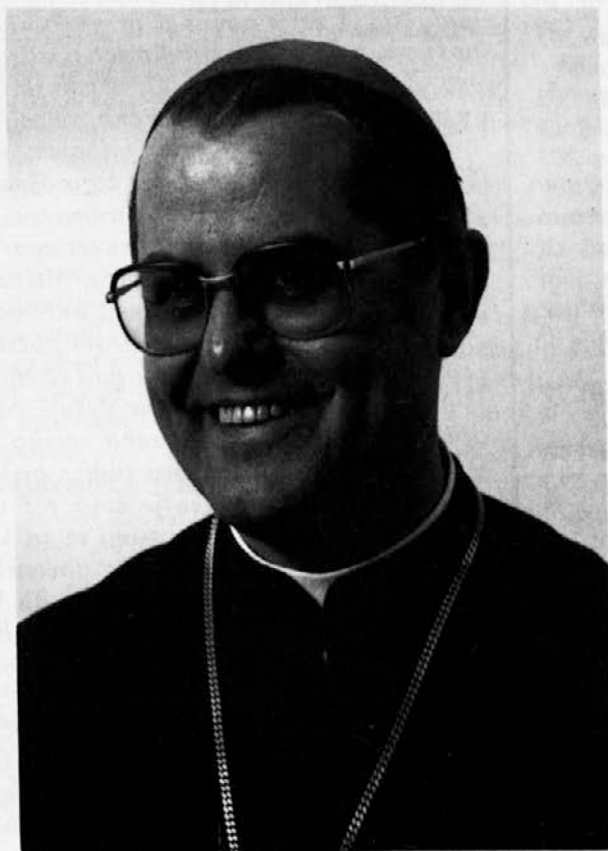
Ne vprašuj, kaj bo tvoj narod storil zate; vprašaj, kaj bi ti lahko storil za svoj narod!

društva. Pri tem delu so duhovnikom pomagali in še pomagajo osveščeni laiki, ki se radi vključujejo bodisi v različne pevske zборе, ali pa so sodelavci in nastopajoči pri raznih prireditvah kot je Materinski dan, Miklavževanje in druge kulturne ter družabne prireditve, ki so se med našimi rojaki po svetu udomačile ter ovrednotile. Za vse, kar ste, dragi verniki, storili dobrega za svojo vero, za slovensko kulturo ter za ohranjanje narodne zavesti, se Vam prav prisrčno zahvalim in Vas prosim, naj bi svoje delo in poslanstvo tudi nadaljevali. Težav nikjer ne manjka. Pri Vas je to zlasti tam, kjer živite v veliki oddaljenosti drug od drugega. Prav zaradi tega pa so verska in družabna srečanja še toliko bolj zaželenja in potrebna.

Dragi slovenski rojaki, še enkrat Vas vse najlepše pozdravljam v veselem upanju, da se bomo kmalu osebno srečali, si stisnili roke, se pogovorili, zapeli ter tako drug drugega utrdili v veri in narodni zavesti. Na svidenje!

Msgr. Metod Pirih,
koprski škof

Msgr. METOD PIRIH

Rojen 9. maja 1936
— Lokovec

Posvečen v duhovnika
29. junija 1963
Ljubljana

Posvečen v škofa
27. maja 1985
Koper

Sprejel
koprsko škofijo
16. aprila 1987

Da ustrežemo želji mnogih bralcev,
objavljamo besedilo UVODA
in TEMELJNE USTAVNE LISTINE

O SAMOSTOJNOSTI IN NEODVISNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE

SKUPŠČINA REPUBLIKE SLOVENIJE

Izhajajoč iz volje slovenskega naroda in prebivalcev Republike Slovenije, izražene na plebiscitu o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije dne 23. decembra 1990,

upoštevajoč dejstvo, da je bila Republika Slovenija suverena država že po doslej veljavni ustavni ureditvi in je le del svojih suverenih pravic uresničevala v Socialistični federativni republiki Jugoslaviji,

ob dejstvu, da SFRJ ne deluje kot pravno urejena država in se v njej hudo kršijo človekove pravice, nacionalne pravice in pravice republik in avtonomnih pokrajin,

ob dejstvu, da federativna ureditev Jugoslavije ne omogoča rešitve politične in gospodarske krize, in da med jugoslovanskimi republikami ni prišlo do sporazuma, ki bi omogočil osamosvojitve republik ob sočasnem preoblikovanju jugoslovanske zvezne države v zvezo suverenih držav,

ob trdni odločenosti, da Republika Slovenija spoštuje enake pravice drugih jugoslovanskih republik ter z njimi enakopravno, demokratično in po mirni poti postopno ureja vsa vprašanja iz dosedanjega skupnega življenja, spoštuje njihovo suverenost in ozemeljsko celovitost,

ter ob pripravljenosti, da se bo z drugimi jugoslovanskimi republikami kot samostojna in neodvisna država tudi v prihodnje dogovarjala o institucionalnih in drugih povezavah,

s p r e j e m a

Skupščina Republike Slovenije na skupni seji vseh zborov dne 25. junija 1991 na podlagi ustavnih amandmajev LXVIII, LXXII in XCIX k ustavi Republike Slovenije ter v skladu s 4. členom zakona o plebiscitu o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije

TEMELJNO USTAVNO LISTINO

O SAMOSTOJNOSTI IN NEODVISNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE

I.

Republika Slovenija je samostojna in neodvisna država.

Za Republiko Slovenijo preneha veljati ustava SFRJ.

Republika Slovenija prevzema vse pravice in dolžnosti, ki so bile z ustavo Republike Slovenije in ustavo SFRJ prenesene na organe SFRJ.

Prevzem izvrševanja teh pravic in dolžnosti se uredi z ustavnim zakonom.

II.

Državne meje Republike Slovenije so mednarodno priznane državne meje dosedanje SFRJ z Republiko Avstrijo, z Republiko Italijo in Republiko Madžarsko v delu, v katerem te države mejijo na Republiko Slovenijo, ter meja med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško v okviru dosedanje SFRJ.

III.

Republika Slovenija zagotavlja varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin vsem osebam na ozemlju

Republike Slovenije, ne glede na njihovo narodno pripadnost, brez sleherne diskriminacije, skladno z ustavo Republike Slovenije in z veljavnimi mednarodnimi pogodbami.

Italijanski in madžarski narodni skupnosti v Republiki Sloveniji in njunim pripadnikom so zagotovljene vse pravice iz ustave Republike Slovenije in veljavnih mednarodnih pogodb.

IV.

Za izvedbo tega ustavnega akta se sprejme ustavni zakon na skupni seji vseh zborov Skupščine Republike Slovenije z dvotretjinsko večino delegatov vseh zborov.

V.

Ta ustavni akt začne veljati z razglasitvijo na skupni seji vseh zborov Skupščine Republike Slovenije.

Številka: 001-02/91-12/SUB 2

Ljubljana, 25. junija 1991

SPODNJA SLIKA je iz sestanka, ki je bil 15. julija letos v Canberri pri zunanjem ministru senatorju Garethu Evansu (na sliki tretji od leve). Z njim sta se sestala Sherrill O'Connor Šraj (na sliki prva na levi) in Garry Moore (drugi od leve) iz Melbourn, v Canberri pa se jima je pridružil še predsednik Avstralske slovenske konference Marjan Kovač. Sherrill je po rodu Avstralka, a poročena z našim rojakom Pavlom Šrajem ter odlično govori slovensko, po poklicu pa je advokat. S slovensko zadevo je seznanila svojega poklicnega znanca Garryja Moorea, ki je strokovnjak za mednarodno pravo. Pripravila sta okrog štirideset strani dokumentov, ki sta jih predala zunanjemu ministru. V daljšem razgovoru z njim ter še enim višjim uradni-

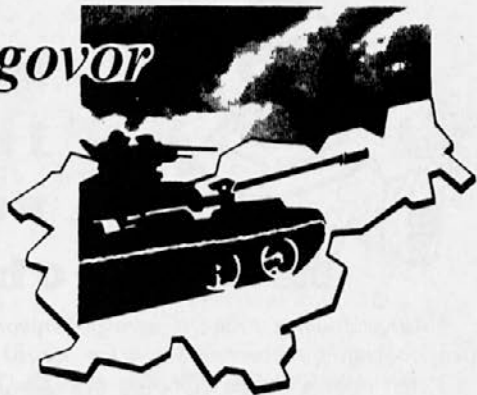
kom zunanjega ministrstva sta branila slovenske pravice do samostojnosti ter predložila, naj bi prišlo do skorajšnjega priznanja samostojne Slovenije, kar bi zmanjšalo napetost in privedlo k miru.

Senator Evans je izrekel svoje priznanje zbranim dokazom in predlogom ter pokazal izredno poznanje razmer v Sloveniji. Srečanje je bilo vsekakor vredno ter je veljalo za nov korak k razumevanju slovenskih stališč s strani avstralske vlade.

Oba advokata sta obiskala zunanjega ministra v imenu Slovenskega narodnega sveta Viktorije, ki je plačal potne stroške, dočim sta ostale stroške, čas in intenzivni študij dokumentov oba podarila Sloveniji. V imenu Slovenije naša zahvala!

Odločen slovenski odgovor

NEMOGOČE je strniti vse občutke in misli, ki smo jih bili deležni v tem mesecu od proglasitve slovenske samostojnosti, ko je prvemu zadoščenju in veselju in – zakaj ne – tudi ponosu za uresničenje več kot stoletnega ter do pred kratkim skoro še neizrekljivega nacionalnega sna, sledil dramatični zaplet. Surovo nasilje tankov je odpihnilo še tisto malo evforije, ki nam jo je pričarala slovesnost pred slovenskim parlamentom ob razvitju nove slovenske zastave in do katere smo imeli tudi sveto pravico, kakor vsi narodi, ki so svojo samostojnost dosegli pred nami. Toda na dan so prišle sile, ki so nam to veselje skalile in to so hotele storiti s hitro in kar se da brutalno akcijo, katere namen je segal mnogo dlje od samega zastraševanja in je hotel odstraniti tudi s težavo pridobljeno demokracijo. Toda karta presenečenja, ki so jo s to potezo zaigrale temne sile jugoslovanstva za vsako ceno, se je kaj hitro sprevrgla v zanje bridko spoznanje, da Slovenci le niso nepripravljeni dočakali dan svoje državnosti.

Ko so kolone oklopnikov orale slovenske ceste, so se mnogi zbal, da je vsega konec. Skepsa in malo-dušje pa je kmalu odpravila odločna akcija mlade slovenske vojske, ki je s pametno in pravilno taktiko presenetila ne samo svetovno javnost, temveč – kar je bilo posebno važno – tudi politične in generalske glave v Beogradu: vojska, ki je desetletja odžirala petdeset in več odstotkov jugoslovanske bilance, se je morala umakniti pred slovenskimi teritorialci. Odveč je tu ponašati se z vojaškimi uspehi in se vdajati demagogiji Davida in Goljata, toda zadnji mesec je dokazal, kako je vojska državi potrebna in kako nevarna je lahko utopija demilitarizirane Slovenije, čeprav je lahko še tako mikavna. Svojo izvornost bo morala Slovenija iskati na drugih področjih, vsaj za nekaj časa. Vojaško nepripravljena Slovenija bi bila danes "normalizirana" in njeni gospodarji bi bili srbski generali. Kasnejši dogodki na Hrvaškem in težave z zveznimi oblastmi so tudi pometle z dvomi tistih, ki so menili, da smo do samostojnosti prišli preneglo. To so očitali tudi nekateri redki tujci, večinoma politični ljudje, ki so seveda imeli svoje interese za bregom. Eden izmed komentatorjev velikega italijanskega časopisa je zapisal, da samostojnost ne pride nikoli prehitro in da ne sme nihče tega očitati Sloveniji, ker je za uresničitvijo ljudske volje sprožila nered na Balkanu. Odločen slovenski odgovor Beogradu pa je na splošno izzval veliko simpatij svetovnega javnega mnenja v korist Slovenije, ki se je namah znašla v središču splošne pozornosti.

O nas so pisali številni časnikarji, pisatelji, intelektualci in zares bi bilo zanimivo zbrati vsaj najbolj zanimive zapise. Tudi tem piscem in kronistom mora biti Slovenija hvaležna.

Toda kar je vse najbolj presenetilo, je bila enotnost, s katero je slovenski narod nastopil v obrambo svoje državnosti. Taka stopnja soglasja, ki je nismo dosegli nikoli v naši zgodovini, bo dobro vplivala tudi na našo prihodnost in bo gotovo pripomogla zbrisati posledice tragične razdvojenosti med drugo svetovno vojno in po njej. To je tudi ena izmed pozitivnih posledic napada na Slovenijo.

Razne plasti slovenske skupnosti v zamejstvu (pa žal tudi med nami v Avstraliji - op. ur.), predvsem na Tržaškem, pa slovenskih dogodkov niso mogle razumeti, verjetno zaradi zagledanosti v mit velike in močne Jugoslavije, ki jim je vedno bila ustrezna ponazoritev domovine. Sicer pa so pri tem prišli do izraza tudi učinki temeljnega ravnanja enega dela naših časopisov, ki so se v preteklosti v celoti odpovedali kakršnikoli kritični misli o Jugoslaviji. Nekatere javne razprave so dokazale, da je treba posvetiti temu vprašanju še precej naše pozornosti, da razčistimo nekatera pojmovanja in stališča. En argument se ponuja kar sam po sebi, kot je dokazal razvoj jugoslovanske krize v poslednjih julijskih dneh s krvavimi dogodki na Hrvaškem. Iz tako zapletene države in od takih ljudi, ki so tako v oblasti svojih čustev, agresivnih nagonov in sovraštva do drugih, se spleča čimprej zbežati, čeprav bi s tem izgubili celo premoženje. Sicer pa je to premoženje tako in tako vsako leto romalo v obliki nepovračljivega davka v zvezne blagajne, iz katere je tudi vojska jemala sredstva za svoj obstoj in za kovanje načrtov proti Sloveniji. Tako se bomo vsaj izognili paradoksu, da Slovenija finansira svojega lastnega uničevalca.

(Iz tržaške MLADIKE)

Mir in vse dobro!

NAJ pričnem s Frančiškovi pozdravom: Dober dan, dobri ljudje Slovenci! Mir in vse dobro!

V teh dnevih, ko se najboljše misli, želje, pa tudi strah in zaskrbljenost vseh Slovencev doma, zamejcev, staroizseljencev, emigrantov in zdomev osredotočajo na našo ljubo domovino Slovenijo, mi je pred očmi misel, ki jo je povedal dr. Vladimir Pregelj, Slovenec iz Washingtona, na Svetovnem slovenskem kongresu v Ljubljani: "Ne vprašuj, kaj bo tvoj narod storil zate; vprašaj, kaj boš ti storil za svoj narod!" Dr. Pregelj je ponovil samo misel pokojnega ameriškega predsednika Kennedyja, vendar je to misel, ki ima danes svojo težo za vse Slovence doma in po svetu.

Druga misel pa je iz zasedanja Svetovne konference religij, kjer je 130 predstavnikov izjavilo, da različna verstva sveta temeljijo na istih moralnih vrednotah, "zato imajo verstva veliko nalogo in odgovornost odstranjevati predsodke in človeka vzgajati za najvišje vrednote kot tudi njegovo vest oblikovati k miru in pravičnosti".

S temi besedami pa smo že pri Pavlovih mislih, ki nam jih Cerkev nudi v razmišljanje pri bogoslužju na letošnjo devetnajsto navadno nedeljo: "Naj izmed vas izgine vsaka zagrenjenost in srditost in jeza in vpitje in zmerjanje z vso hudobijo vred. Bodite pa drug do drugega dobri in usmiljeni in odpuščajte drug drugemu . . . in živite v ljubezni (Ef 4, 31 - 5, 2). Odlomek je vzet iz Pavlovega pisma kristjanom v Efezu. Apostol vabi občestvo, naj živi v edinosti. Pavel se dobro zaveda, da je edinost in medsebojna povezanost med kristjani tista, ki drugim ljudem dokazuje, kako jih Bog ljubi in rešuje. Zato je prizadevanje in skrb, da gojimo edinost v različnosti, velika odgovornost vseh, na katero pa premalo mislimo.

Kaj hočem povedati? Naj pojasnim s primerom iz življenja, ki ga poznate. Umirajoči oče je poklical svoje otroke, da bi jim povedal svojo poslednjo željo in prošnjo. Vsakemu je dal za palec debelo palico in rekel, če jo morejo zlomiti. Začuden otroci so z lahkoto prelomili vsak svojo palico. Nato je naročil, naj vse palice povežejo v butarico in naj tokrat poskusijo zlomiti vse palice naenkrat. Noben otrok ni tega zmožel. In oče je dejal: "Dragi moji otroci, moja posled-

nja želja in prošnja je: Bodite vedno tesno povezani med seboj in pomagajte si! Če boste taki, vas nobena stvar v življenju ne bo mogla zlomiti. Če pa se boste med seboj prepirali, vas bo že najmanjša preizkušnja zlomila!"

V omenjenem odlomku apostol Pavel našteva negativne in pozitivne človeške lastnosti. Negativne – zagrenjenost, srditost, jeza, vpitje, zmerjanje z vso hudobijo vred – morajo izginiti. To so le nekatere slabosti, ki izvirajo iz jedra človeške hudobije – iz sovraštva, ki je najstrahotnejša bolezen človekovega osebnega in družbenega življenja – z drugo besedo: "duhovni aids našega življenja". Apostol pokaže na Kristusa in ga hkrati daje za vzor. Kristus je podrl ločilno steno – sovraštvo med ljudmi. On je prišel, če se izrazim nekoliko po domače, da bi oznanil mir tudi Slovincem, ki ste daleč, in Slovincem, ki so doma. Sovraštvo ima svoje otroke v vsaki zagrenjenosti, srditosti, jezi, vpitju, zmerjanju . . . In to naj izgine iz življenja Slovencev! Potem jih ne bo zmogla zlomiti nobena preizkušnja – tudi ne potrpežljivo čakanje na priznanje drugih narodov. Potem bodo, zedinjeni in v medsebojni spravi, mogli uresničiti svoje dolgoletne sanje o moji in tvoji domovini – državi Sloveniji.

Naš veliki Prešeren je v "Zdravljici" te misli izrazil takole:

Edinost, sreča, sprava
k nam naj nazaj se vrnejo!
Otrok, kar ima Slava,
vsi naj si v roke sežejo,
da oblast
in z njo čast
ko pred, spet naša bosta last! . . .

Še enkrat naj ponovim v začetku izrečeno misel: Ne vprašuj, kaj bo tvoj narod storil zate; vprašaj, kaj boš ti storil za svoj narod!

P. MIHAEL S. VOVK
frančiškanski provincial

Kozolec –
kaj priljubljen motiv
za slehernega Slovence

NEKOČ, v sivi davnini, ko je bila zemlja še mlada, smo prišli s severovzhodnih, brezkrainih ravnin. Bilo je dolgo potovanje od jutra proti večeru, utrudljiva hoja za soncem. Vedno nova obzorja so vstajala pred hrepenečimi očmi in srca so stokrat vztrepetala pred pomisljo: glejte, to bo nova domovina.

Sonce je vzhajalo za našimi hrbiti in zahajalo tam, kjer smo na večer zagledali morje. Našli smo deželico, čudovito in brezmadežno, okovano v diadem biserov: gore, segajoče v nebo, so bleščale s snežnimi očesi in z valovitimi slemenami segale v doline. Temnozeleni smrekovi gozdovi so v vetru prepevali in bajali pravadne bajke. Gorski hudourniki, padajoči čez pečine v mavričnih slapovih, so se stekali v prosojne potoke in dalje v modre reke. V vrtočavih višinah je pivkal širokokrili orel in meril globino. Tur in zober sta mulila sočno travo ter z nizko sklonjenima glavama vabila na boj rjavega medveda.

Stali smo kot okameneli. Na zapadu je iz meglic vstalo troglavo božanstvo, gora vseh gor, vršac, da človeka spreleti srh. Zdelo se nam je, kot bi vstopili v doslej še nevideno katedralo – in sprejeli blagoslov za dolgo in srečno življenje.

TRIGLAV smo ga poimenovali, ga vzeli za varuha in zaščitnika ognjišč, čred in dobre letine. Od zibel do smrti nam je čuval rodove, kjerkoli bi naselili to plodno in radodarno zemljo. Zrl je na nas, ko smo posejili doline in zagatne soteske, zrl milostno in dobrohotno, ko smo zasadili vinograde in prikimaval, ko smo stesali prvo, nerodno barko.

Poleti in pozimi obdan z vladarsko glorijo, nam je postal in ostal večni simbol hotenja in samobitnosti. Z njegovim imenom na ustnih so umirali bojevniki in upirali utrujene oči v pojemajočo zarjo za kamnitim idolom.

Na večer so zagoreli samotni ognji in polglasne pesmi potujočih pevcev, spremljane na skromnem brenkalu, so opevale njegovo dobrotljivo vzvišenost.

Pozdravljen, očak Triglav! Pod teboj smo zasejali žitna polja, zgradili bele domove, obdane s cvetočimi sadovnjaki in speljali nešteto stez in poti od srca k srcu.

Za SLOVENCE nas kličejo tuji ljudje, ko jih prinese pot iz daljnega sveta. Pravijo, da smo pridni, marljivi, srčni in dobrohotni. Pravijo tudi, da so naše pesmi enkratno lepe, vendar tako žalostne. Kot bi iz njih jokala zatirana stoletja, vojske, požari in bolezni. Vse skozi nas je vroče življenje, zdaj bolj, zdaj manj, vendar vroče, da smo komaj preživeli.

Skozi to posvečeno deželico so se valile črnoglede horde in jo pojile z našo krvjo. Sinovi so pokopavali očete in sami padali neznano kje. Ne pri Bogu, ne na zemlji nismo zagrešili ničesar takšnega, za kar bi mo-

Samostojna
SLOVENIJA 1991

Na sončni strani Alp.

- pozdrav!

rali biti kaznovani s tako kruto kaznijo. Bil je čas, ko se je brat dvignil nad brata, sin nad očeta ali oče nad sina. Gorele so v znoju in z žulji zgrajene domačije, grobovi so tulili po novih žrtvah. Gavrani so krožili nad pustoto kot zagrobne veščice.

In prerokovano je bilo, da ne bo kamen ostal na kamnu in da bodo živi zavidali mrtvim. Gorje tistim, ki delajo gorje!

Minilo je, kot vse mine! Noč se polagoma umika, da napravi prostor sončni luči. Zdaj bodo prihajale drugačne vigredi, zelene in cvetoče, namenjene res samo v našo deželo.

Mi priletni, ki smo videli in doživljali že marsikaj, bomo sedli na sončno klopco in opazovali veselo mladež. Drug čas bo v deželi in naših tolikokrat preizkušenih srcih.

Lepo bo odkrito pogledati v oči sočloveku, ne da bi pri tem strašile nekdanje sence. Korajžno bomo sedeli ob vrčkih piva in prepevali stare slovenske pesmi.

Danes smo našli pot, jutri morda cilj, ki si ga od nekdanj želimo. Nič ni nemogoče, če se sanje spremenjajo v doživeto resničnost.

Zemlja slovenska, zdaj se nam vračaš kot izgubljen deklica, kot tolikokrat zašepetana beseda, kadar je bilo najtežje. Dvignili smo glavo in zakričali v oglušujoč vihar, da smo ga preglasili:

“NIKOLI VEČ SUŽNJI NA LASTNI ZEMLJI!”

Goram so se zjasnila mrka obličja, veter je zažvižgal poskočnico in Triglav prižgal skrivnostno zvezdico. Čutimo drhtenje in trepetanje nevidnih sil, v loge prihajajo bele vilinke, skratje in palčki, rojenice, sojenice – prihajajo izgnane pravljice.

Nocoj se ne bo stemnilo! Nocoj ne bo noči! Nocoj se bo rodil nov svet, v globinah veselja bo vstalo življenje.

Odložil bom skicirko in barve ter se sprehodil med polji, kot že tolikokrat, pa vendar drugače. Hodil

bom in hodil ter slavil vstajenje. Morda se bom za hip prepustil spominom, se spomnil mojih dragih, ki jih ni več. Obžaloval bom, da ne doživljajo z menoj tihe sreče. Na njihov zadnji dom bom položil smrekov venček, okrašen z našo trobojnico in prižgal svečko.

Hodil bom po zemlji pesnikov in pisateljev, glasbenikov in slikarjev, po domovini, ki smo jo s krvjo zaslužili in končno dobili v trajno last. Po vseh hribih bodo goreli kresovi, v vasicah in zaselkih potrkavali zvonovi in v mestih igrala godba.

Razširil bom roke do neba in te objel, ti, prekrasna, domovina moja! Vem, da bodo solze v očeh in v grlu zadrževan jok, kajti: zgodilo se je!

Nocoj naj izve širni svet za našo radost in nesebično prijateljstvo. Vsem bomo bratje in sestre, v naši deželi bo zavetje za vse dobromislečce in hrepenečce

človeške duše. Glasovali smo za oazo miru in ljubezni, sedaj bo krog sklenjen, kakor je bilo zapovedano v sveti knjigi.

Pišem in roka mi trepeta pred neznanim.

Doživljam trenutke, za katere so se žrtvovali tisočletni rodovi. Moje pisanje je srčna molitev, prošnja v nebo, da bi živeli kakor si želimo in upamo.

Nocoj bo vstalo in seglo do obzorja.

Potovanje se nadaljuje, zastali smo le za kratek hip, za kar se zgodovina ne meni. In sedaj odhajamo naprej, za soncem in obetajočo zarjo. Naj bo naš novi dom vedno poln svetlobe, prijaznosti in sreče!

— Bodi še tisočletja v zdravju in sreči, moja edina, ljubljena domovina — SAMOSTOJNA SLOVENIJA!

BOGDAN SIEBERER

KRALJICA EVROPE

O VIŠARSKA GOSPA, ki nad šeststo let kraljuješ na tem kraju, kjer se stikajo tri evropske narodnosti: latinska, slovanska in nemška. Ohrani dragoceni mir, ki je hrepenenje src in božji dar ljudem dobre volje.

DAJ, da se ti evropski narodi srečujejo v medsebojnem spoštovanju in skupnem prizadevanju za širjenje krščanske kulture.

BLAGOSLOVI vse tiste, ki se zatekajo k tebi in te častijo — sicer v različnih jezikih, toda z isto vero in z isto ljubeznijo, kot božjo in svojo Mater.

POMOČNICA KRISTJANOV, privedi vse nevernike k luči evangelija, pomagaj vsem svojim otrokom v Evropi pri iskrenem iskanju Resnice in Pravice v ljubezni. Daj, da bo Kristusova Cerkev, po želji tvojega Sina, edina Mati milosti in rešenja za vse. AMEN.

VIŠARSKA GOSPA, KRALJICA EVROPE, PROSI ZA NAS!

MOLITEV K VIŠARSKI KRALJICI

SVETE VIŠARJE so naša najvišja božja pot (1790 m) in v sredini Evrope, mejnik treh narodnosti. Zato je Višarska Marija dobila naslov Kraljice Evrope. Naj posebej varuje tudi naš narod, ki skrbi za njeno svetišče.

Tudi samski -del družbe

VAL SE JE PRELIL

NAVADNO imajo samske osebe za ljudi, ki naj bi ljudem stregli. "Razdajaj se," pravijo, "obiskuj bolnike in potrebne! Bodi dobra teta svojim nečakom in nečakinjam! . . ." Ne! Poklic samske ni v tem, da jih poročeni "osrečujejo" z delom v svojo korist. Niso in ne smejo biti dekle za vse. Najprej morajo živeti zase.

Vendar je tudi nekaj drugega res. Kakor hitro človek sprejme in vzljubi sebe, se mora ta val sprejemanja, zadovoljstva in ljubezni začeti prelivati na druge. Prav zato, ker smo družbena, dopolnjujoča se bitja, človek poleg sebe vedno znova doživlja zadovoljstva tudi ob drugih.

Poročiti se ne pomeni samo poskrbeti zase, ampak tudi dajati, pomagati, združevati se z drugimi v družini, žrtvovati se zanje. Če to velja za poročene, velja tudi za samske, čeprav na drugačen način. Noben človek ne more živeti samo za sebe, če hoče biti pošten, če hoče biti zadovoljen, srečen, če hoče doživljati smisel svojega življenja.

Zato mora še posebej samska gojiti družabnost, se vključevati v človeške skupnosti. Pa naj bo to družina, iz katere izhaja, če živi pri njej ali ne; prijateljska družba ali skupina znancev in znank; poročeni, družine, verska občestva . . . Bolj ko smo med ljudmi, bolj razvijamo medčloveške odnose, bolj polnokrvni smo. Kristus se je nenehno gibal med ljudmi. Moramo reči, da kdor bi ljubil samo enega človeka, bi bil podoben umetniku, ki bi bil sposoben narediti samo en kip. Večji ko je umetnik, več umetnin je zmožen ustvariti. Tako je tudi s človekom, tako je tudi s samskim. Čim več ljudi bo imel rad, tem bolj se bo tudi sam kot človek počutil, tem bolj bo doživljal svojo poklicanost živeti zdaj, tukaj, tako. Samskost mu daje celo neke prednosti pred poročeni, ker so le-ti močno uklenjeni v svoj družinski krog. Kaj pa bo ta ali oni samski delal in česa ne, je njegova osebna zadeva, ne pa stvar poročenih, kot se tudi pameten samski ne bo vtikal v zadeve poročenih.

Brez dvoma je v sodobni civilizirani družbi, kjer se kopičijo množice in raste brezosebnost, zelo težko gojiti tople medčloveške odnose. Še teže je to morda samskim, ker jih večasih miselnost ljudi nekako izključuje iz "sredine" življenja. Kaj šele, če tudi sami mislijo podobno. Zato bo gotovo tudi drugo pravilo za samske zelo važno: Kjer koli si in kakršen koli si –

bodi pozitiven, dejaven, povezujoč član človeške družbe. Išči in razvijaj medčloveške odnose – kljub oviram in pomislekom.

"Iztegujem svoje roke, dve zeleni veji, da bi se lahko nanje opirale zgarane roke; da bi se lahko nanje dvigale poteptane rože; da bi se lahko vanje zapletale pomladanske sape." (A. Padovan, Iztegujem svoje roke, odlomek)

POZABLJENA BESEDA

Marsikdo sprejme svoj poklic samskosti, ali si ga je morda sam izbral in ga ima rad. Vesel je svojega mesta v življenju in to veselje prenaša tudi na druge. Ne zapira se v svoj ozki, začarani krog in je prijatelj vsega lepega in dobrega v življenju. Razvija in goji tople medčloveške odnose in zato ga imajo mnogi ljudje radi.

Ostaja pa še eno področje, ki bi človeka, posebej samskega, napolnjevalo z velikim zadovoljstvom in občutkom, da je sprejet od soljudi in da on njih sprejema. Morda se o njem danes malo govori in ga še manj razvijajo, a je vendar velika človeška in krščanska vrednota – prijateljstvo.

Zdi se, da smo ljudje, posebej kristjani, sploh pozabili na to veliko besedo in vrednoto, ki je bila tako značilna za prve skupine kristjanov, ki so bili "stanovitni . . . v bratskem občestvu", pa najbrž ne samo poročeni s poročeni in moški z moškimi ter ženske z ženskami. "Vsi verniki so se družili . . . Dan za dnem so se enodušno in vztrajno zbirali . . . in vsi ljudje so jih imeli radi" (Apd 2, 45, 46). In zato ni čudno, da so neverniki vzklikali: "Glejte, kako se ljubijo!" In spet ne po stanovskih skupinah, ampak kot bratje in sestre "z veseljem in preprostim srcem"

Res, pravega prijatelja ni lahko najti, saj že Sveto pismo stare zaveze blagruje človeka, ki je našel prijatelja. Vemo tudi, da se navadno pravi prijatelji pokažejo šele v težavah. Kajti "prijatelj" ne manjka, kadar in dokler gre človeku dobro in ko ga oni potrebujejo . . .

Pa vendar ne bi smeli obupati in prenehati boriti se za prave, pristne prijateljske vezi med ljudmi. Kakor danes mnogi poročeni čutijo potrebo po prijateljskih vezeh z drugimi zakonci in družinami, naj bi tudi samski znali biti med seboj prijatelji, ki se razumejo, si pomagajo in se skupaj veselijo vsega lepega in dobrega. A ne samo zakonci z zakonci in samski s samskimi. Ali ne bi mogel biti poročen par dober prijatelj neporočenega človeka? In ko bi samska ali samski v družinskem ozračju bil deležen topline, bi tudi

sam dopolnjujoče deloval na zakon s svojim načinom življenja ter s svojimi pogledi.

Seveda ne gre stvari poenostaljšati. Kdo ne ve, da na primer ni vedno ravno lahko samski osebi biti prijateljica zakonskemu paru, ker se lahko ženi vzbudi ljubosumnost, moža pa bi mogla prijateljica begati. Vendar zaradi možnih napak ali nesporazumov ne moremo gladko odkloniti truda za neki ideal, da bi tudi samski imel topel, prijateljski dostop do določene para. Kajpada je zelo veliko odvisno od osebne zrelosti, značaja, načina, okoliščin. Kdo lahko reče, da se je dovolj potrudil za to?

"Ti si me seznanil s prijatelji, ki jih nisem poznal. Ti si mi dal sedež v hišah, ki niso moje. Ti si približal oddaljeno in napravil tujca za brata. . ." (R. Tagore, 63. Darovanjka, odlomek)

VITAL VIDER

Na
strehi
Slovenije

KJE, domovina, si? Ali na poljih teh?
Še pod Triglavom, okrog Karavank?
Ali po plavžih, ali po rudnikih?
Tu? Preko morja? In ni ti meja?

Hotel nekdanj sem, da bi se razširila,
da bi razpela svoj krog čez zemljo —
glej, in zdaj vidim: silna, brezmejna si,
v daljo kot seme razsipaš svoj plod.

Boš jih kot lastovke k sebi priklicala?
Kakor golobe prizvala pod krov?
Ali jih tuja bo slava premamila
in jih nikoli več k tebi ne bo?

(Iz Župančičeve "Dume")

SV. CIRIL in METOD

*Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
Fr. Niko Žvokelj, O. F. M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 9874*

+ Pa naj najprej začnem z obiskom smrti. Tokrat bom omenil dva smrtina primera med nami:

V nedeljo 21. julija je v melbournskem okraju Caulfield, Caulfield Rehabilitation Centre, zaključil svoje zemsko romanje IVAN KEŠ. Dolga leta se je mučil po hostelu za obolele in nepokretne, ker je bil še vedno prezdrav, da bi bil sprejet v dom onemoglih. Pred več leti ga je zadela delna kap, da ni mogel govoriti in je komaj hodil, vendar si je za silo še sam pomagal. Zdaj mu je to otežkočilo dihanje, prehlad je prinesel pljučnico in dihalni organi so končno odpovedali. Pokojnikov rojstni kraj je Knežak, kjer je zagledal luč sveta 22. oktobra 1923. Kot član družine štirinajstih otrok je imel že doma težko življenje. V Avstralijo je prišel kot begunec preko italijanskih taborišč leta 1955, bil pa je vsa leta bolj sam zase, zdaj v bolnici pa še bolj. Vsakega obiska je bil zelo vesel. Imel sem občutek, da nima dovolj hrane, saj je tako hlastno pojedel, kar mu je kdo prinesel. Kadar sem mu omenil naš bodoči Dom počitka, ki je zdaj v gradnji ob cerkvi, so mu kar zažarele oči in veselo je pokimal. Bil je že dolgo na listi, a žal bomo Dom zanj prepozno končali. Odšel je v drugi, boljši in lepši dom, ki mu ga nihče več ne more vzeti.

Ivanov pogreb je bil iz slovenske cerkve, kjer smo ob krsti na predvečer zmolili rožni venec za pokoj njegove duše, v sredo 24. julija. Svoj zadnji domek na tem svetu je dobil na keilorskem pokopališču. Pokojnik zapušča tu bratranca Albina Smrdelja in še nekaj drugih sorodnikov, doma pa še dva brata in pet sester, en brat pa je v Kanadi.

V torek 30. julija pa smo imeli v slovenski cerkvi pogrebno mašo za pokojnega IVANA FATURJA. Po daljšem bolehanju za neizprosno rakom mu je končno podlegel. Umril je 26. julija na svojem domu v melbournskem okraju Kilsyth v krogu svojih domačih. Pokojnik je doma s Trnja na Primorskem, kjer je bil rojen 24. februarja 1925 in bil po poklicu gozdni delavec in isto delo je dolga leta opravljal tudi tukaj. Kot je sin povedal, je bil ves vesel v avstralskem bušu, v božji naravi.

Ivan se je poročil z Anico Rebec, ki je prav tako iz Trnja. V Avstralijo sta prišla preko italijanskih taborišč leta 1954. Družina je živela najprej v Chilternu v Viktoriji, nato se je preselila v Deniliquin, NSW, kjer je pričela s farmo, leta 1973 pa so se vrnil v Viktorijo in si postavili dom v Kilsythu. Vsi štirje otroci so že poročeni. Ivan in Anica sta računala na mirno jesen življenja, žal pa je prišlo drugače. Sin Dušan, ki je minister pentekostalne cerkve, je ob koncu pogrebne maše in pred molitvami ob krsti povedal nekaj toplih besed o pokojnem očetu in molil je tudi nekaj pogrebnih molitev. Kar lepo število rojakov se je zbralo

k rožnemu vencu na predvečer, kakor tudi k pogrebu na keilorsko pokopališče.

Vsem sorodnikom pokojnih naše iskreno sožalje, obema pa naj dobri Bog nakloni svoj večni mir!

+ Krst smo imeli v tem času v naši cerkvi en sam. Deklico z imenom **Teagan Meri Kirm** sta dobila kot prvorojenko Noel Joseph Langford in Suzana Maria r. Kirm. Na nedeljo 18. avgusta jo je pri našem krstnem kamnu oblila krstna voda. Prinesli so jo iz Essendon, kjer družina živi. Naše čestitke!

+ Tudi poroko smo imeli v naši cerkvi eno samo in sicer 10. avgusta. Pred oltarjem sta se srečala in si za vedno podala roke, za spemembo in v moje veselje oba Slovenca, tukaj rojena in iz naši skupnosti znanih družin: **Štefka Grl in Marjan Jernejčič**. Štefka je bila rojena v Prestonu, Marjan pa v Carltonu, oba pa sta imela slovenski krst. In kar pridno sta se vsa leta doraščanja držala preko svojih družin našega središča. Zato ni nič nenavadno, da sta tudi v skupno življenje stopila izpred našega oltarja. Želimo jima vso srečo v zakonskem življenju in naj ju spremlja božji blagoslov! In naj bi še nadalje ostala del naše tukajšnje skupnosti.

+ Zdaj pa je naš visoki gost, koprski škof **dr. Metod Pirih**, že na avstralskih tleh. Že iz Perth, W. A., takoj po prihodu, je tudi nas v Viktoriji telefonično pozdravil in izrekel svoje veselje, da bo v kratkem med nami. Sem že omenil v prejšnji številki, da sem za nas izbral njegov zadnji teden v Avstraliji. Tako sem dal dalavcem pri Domu počitka m. Romane vsaj nekaj dni več časa.

Škofov spored za Viktorijo je isti, kot sem ga omenil v prejšnji številki Misli, le z nekaj dodatki in malo spremembo pri birski maši:

V sredo, 11. septembra, bom visokega gosta pripeljal iz Wagga-Wagga, NSW, v Wodongo, kjer bo imel sveto mašo za tamkajšnje in okoliške Slovence ob

Tudi naša cerkev je dobila za ta priložnost poseben okras . . .

sedmih zvečer. Cerkev je ista, kjer se zbiramo k slovenski maši vsaka dva meseca: Sacred Heart, Wodonga. Če se rojaki želijo srečati s škofom po sveti maši ter se kaj pogovoriti o domovini, bo na razpolago, saj bo odšel proti Melbourne šele naslednji dan.

V četrtek, 12. septembra, zvečer ob sedmih bo imel škof Pirih sveto mašo v cerkvi Srca Jezusovega v Morwellu za tamkajšnje in okoliške Slovence. Po maši se bomo zbrali v prostorih farnega kluba blizu cerkve na domačo zakusko.

Sledijo trije dnevi v našem središču v Kew s prvo škofovo večerno mašo v petek, 13. septembra, zvečer ob sedmih. Po maši bomo škofu Pirihu v dvorani pripravili domači sprejem s kratkim nastopom.

V soboto, 14. septembra je visokega gosta na kosilo povabila "Planica". Tam bo okrog enajste ure.

Popoldne bo škofova maša s podelitvijo svete birne petnajstim birmancem. Pričetek bo ob štirih in ne ob petih, kot je bilo javljeno v prejšnji številki in v pismu ob priložnosti proščenja. Nekateri starši birmancev so me naprosili za spremembo in sem jim ustregel, ker je bilo še mogoče. Sledilo bo srečanje v dvorani ob kavi oz. čaju in pecivu, da se g. škof sreča tudi z birmanci in njihovimi starši. — Seveda ste k maši kot k srečanju v dvorani vabljeni tudi drugi, ne le družine birmancev.

V nedeljo, 15. septembra, bo slovesna škofova maša ob desetih, nato pa blagoslov sicer še nedokončanega **Doma počitka m. Romane**. Po blagoslovu sledi zakuska za vse v dvorani. Naše pridne gospodinje naprošam, da prinesejo kaj za našo skupno mizo. Priporočam se jim tudi za pecivo na sobotni večer po birski

maši. Že zdaj vsem prav iz srca: Bog povrni!

Za nedeljsko popoldne je bil naš gost povabljen na hribček S.D.M. Tam bo okrog starih popoldne.

Dne 16. septembra, v ponedeljek, bo ob 7.30 škofova maša v cerkvi Srca Jezusovega, St. Albans, za tamkajšnje in okoliške rojake. Marko Zitterschlager bo organiziral domače srečanje po sveti maši; pomnite se z njim, da vsak kaj prinese za skupno mizo.

Dne 17. septembra, v torek, bo škofova maša za rojake Geelonga in okolice, in sicer ob sedmih zvečer v cerkvi svete Družine, Bellpark. Tamkajšnji slovenski klub je visokega gosta povabil na večerjo ob petih. Do njegovega odhoda v cerkev bo priložnost za osebno srečanje z njim. Za tiste, ki v tem času ne bi mogli srečati škofa, pa bo za to priložnost tudi po sveti maši, prav tako v prostorih geelongškega slovenskega kluba.

Sledil bo še en dan odpočitka ali ogleda mesta, v četrtek, 19. septembra, pa bo škof Pirih odletel proti Singapuru in dalje proti domu. Seveda zavisí od nas vseh, kakšne spomine bo odnesel s svojega obiska v daljni Avstraliji. Mi pa se mu že zdaj iskreno zahvaljujemo, da se je potrudil med nas na peto celino.

+ Zadnjič sem omenil, kako smo se veselo zbrali pri cerkvi ob oznanilu samostojne Slovenije na dan 26. junija, kar je posnela tudi televizija in je bilo na večernih novicah. Isti dan so vložili v steno stavbe našega Doma počitka m. Romane tudi vogelni kamen, ki ga je leta 1985 blagoslovil škof Kvas in je do zdaj čakal v cerkvi. Tako je prišel tudi ta dogodek v večerne novice. — Zdaj pa vam lahko postrežem tudi s slikama, ki ju verjetno ni treba posebej razlagati. Bil je dan ve-

selja, tako z ozirom na našo rodno domovino kot na našo gradnjo Doma počitka. Ista datuma bosta ostala v zgodovini naše rodne domovine kakor našega življenja in dela za avstralsko skupnost.

+ Dogodki v rodni domovini prehitvejo eden drugega, prav tako pa je tudi med nami zadnje čase toliko dela in sestankov, da tedni minevajo prehitro. Vsaj jaz časa kar ne morem ujeti. Zadnjikrat sem vam že drugič obljubil prilogo o našem Domu počitka, pa jo moram spet odložiti za prihodnjič. Ni še končana in prav je, da jo pred tiskom vidijo tudi vsi zaupniki Doma ostarelih. Morda bo še lepše, da imamo prilogo v mesecu, ko bo poslopje blagoslovljeno.

Ker že govorimo o Domu počitka, naj povem, da je v poslopu vsakokrat, kadar pridem vanj, več videti. Čim je bila stavba pod streho, je tudi v njej delo steklo. Stropi so gotovi, vrata nameščena, okna so že dobila stekla, tudi električna napeljava je že na mestu. Zdaj polagajo ploščice v kopalnice in pleskarji si ogledujejo sobe, da bodo pričeli z delom. Zidarja Lojze in Rudi končavata še zadnja dela na poslopu, potem pride zanju na vrsto tlakovanje pred vhodi, ki bo povezovalo tudi Dom počitka s cerkvijo oz. verskim središčem. Do vsake sobe napeljujejo tudi telefon, kdor se ga bo seveda hotel poslužiti. A to je komaj nekaj del, ki sem se jih trenutno spomnil.

Anžinova Francka, ki se je nedavno vrnila z obiska Slovenije, je prinesla tudi sliko pokojne m. Romane, katere ime nosi naš Dom počitka. Izdelal jo je Franci Orehek z Rodice pri Domžalah in je res živa podoba pokojne m. Romane z njenim materinskim smehljajem. Slika bo visela v veži Doma počitka.

Sicer smo z darovi za Dom počitka — že zaradi nujnega nabiranja pomoči rodni domovini — malo zaostali, a vseeno naj omenim, da še nabiramo in bodo darovi tudi v bodoče zelo dobrodošli.

+ Vesel sem, da je radodarnost za nabirko domovini med rojaki kar velika. Če kdaj, Slovenija zdaj potrebuje našo pomoč. Zato sem se z veseljem pridružil ostalim viktorijskim organizacijam. Lahko celo rečem, da je ravno na naslov verskega središča doslej prišlo največ darov — znak, da imamo zaupanje naših ljudi kljub temu, da nekaterim to ni všeč in ne štedijo z jezikom. Vsem, ki se Slovenije še niste spomnili, nabirko toplo priporočam. Bodite darežljivi!

+ Naj tu tudi zaključim letošnje darove ob priliki našega proščenja. V Ciril-Methodovih darilnih kuvertih (310 se jih je vrnilo) smo za vzdrževanje verskega središča nabrali lepo vsoto 6.290.50 dolarjev. Bog povrni vsem darovalcem!

+ Kljub vsej ostali aktivnosti in pripravam za škofov obisk Očetovska proslava na prvo septembrsko

nedeljo seveda ne bo odpadla. Upam, da bodo za dan svojih požrtovalnih mož tudi gospodinje darežljive z dobrotami za skupno mizo. Vsem že zdaj Bog povrni!

+ Naša mladina, pevski zbor Glasniki in folklorna skupina Rožmarin, se pripravlja za mladinski koncert v Canberri 5. oktobra. Manjka ji še precej denarja za kritje stroškov potovanja z avtobusom. V ta namen bodo že na Očetovski proslavi prodajali pecivo, prav tako na petek, 13. septembra, zvečer po škofovi maši. In nedeljo 22. septembra po deseti maši pa bo mladina priredila koncert, da bo tudi z vstopnino (po pet dolarjev za odrasle, za upokojence in šolarje pa dva dolarja) in bogatim srečolovom še nekaj dobila v svoj sklad. K sodelovanju in udeležbi že zdaj vsi vabljeni!

+ "Molimo za Slovenijo, pa ne vemo nič o njej," mi je pisala anglikanska skupnost v Riddells Creeku blizu Melbournu in me povabila. Na prvo nedeljo v avgustu sem jim v njihovi cerkvi govoril o naši zgodovini in razmerah. S seboj sem pripeljal še nekaj rojakov, Uršičeva Marija pa je prišla v narodni noši in s kleklarskimi pripravami, da je pokazala nastanje idrijskih čipk. Res lepo ekumensko srečanje, ki se bo v bližnji bodočnosti z isto skupino ponovilo pri nas. P. BAZILIJ

Gradbenik Jože Golenko (na desni) in zidar Rudi Koloini nameščata vogelni kamen Doma počitka

IZPOD TRIGLAVA

ZDAJ so nove slovenske zastave že na razpolago, takoj po osamosvojitvi pa je bilo po vsej Sloveniji mrzlično iskanje in povpraševanje po njih. Predsedstvo Slovenije je bilo naročilo 295 zastav za svoje potrebe v tovarni Induplati v Jaršah. Tista, ki je slovesno zavihrala na drogu pred slovensko skupščino in so jo bralcem na sliki pokazale tudi prejšnje Misli, je dolga 14 metrov in široka 2,80 m. Podjetje Vodeb v Novem mestu pa je do osamosvojitve pripravilo 200 zastav (z grbom) v velikosti 0,90 m x 1,80 m. Tudi ljubljanski Kroj jih je šival, a ni mogel zadostiti vsem potrebam. Očitno se dolgo časa ne bo mogoče izpolniti vsa naročila.

GENERAL MAISTER je spet prišel v Maribor. V mariborski občinski stavbi je že leta 1934 stal kip generala naše severne meje. Leta 1971 pa so tedanje oblasti zahtevale, da kip umaknejo. Tako je romal v šolo v Šentilju, ki nosi ime po generalu Maistru. Zdaj pa je kip spet na svojem nekdanjem mestu, kamor spada v vsem spoštovanju in hvaležnosti Štajercev do svojega osvoboditelja. Šola pa je dobila kopijo kipa, ki jo je izdelal ptujski kipar Viktor Gojkovič. Originalno delo je umetnina kiparja Nikolaja Pirnata.

OPUSTOŠENJE brez primere so pustile enote jugoslovanske vojske – bolje rečeno: srbske – na svojem rušilnem pohodu v Gornji Radgoni. Z bombami in streljanjem – prva tarča je bil cerkveni zvonik, ki ga zdaj obnavljajo – so poškodovali kar 78 hiš, od katerih so štiri poslopja nepopravljiva in jih bodo morali porušiti. Poleg te škode pa je treba zabeležiti še vrednost, ki jo je vojska odnesla iz brezcarinskih prodajaln: odnesli so zlatnino, drage ure, sončna očala in najdražje cigarete, skupno v vrednosti 64.000 mark.

OKUPATORSKI VOJAKI so razstrelili skladišče municije v Črnem vrhu nad Idrijo. Na mestu bivšega skladišča je zdaj 18 metrov široka in 6 metrov globoka jama. Če bi eksplodiralo vse razstrelivo v skladišču naenkrat, bi strahotna eksplozija uničila vso vas, oddaljeno od skladišča komaj 150 metrov. Kljub temu je poškodovanih 80% hiš: mnogim poslopjem je razneslo strehe, odtrgalo okna z okviri vred, ali vsaj razbilo okenska stekla. Na srečo ni bilo mrtvih, le dve ranjeni osebi. Vaščani, okrog 500 oseb, so bili pripravljeni in so se za primer uničenja skladišča zavarovali in odstranili.

LETALIŠČE BRNIK je od 27. julija spet odprto, enako tudi letališče v Mariboru in Portorožu. Brnik sam ni imel prehudih poškodb, popolnoma neuporabni pa sta dve letali Adria Airways, dve drugi pa samo prizadeti in ju bo mogoče popraviti ter vrniti prometu. Vsa letala JAT-a pa je Beograd spravil na varno, predno so zaprli zračni prostor nad Slovenijo. Isto so storili tudi iz zagrebškega letališča.

PRVI LITERARNI VEČER v samostojni Sloveniji je bil 2. julija, pa ravno o delih pisateljev iz Avstralije. Predstavljenih je bilo 21 slovenskih pesnikov, njih dela pa je prebral nam poznani pesnik in igravec Tone Kuntner.

Ljubljanska univerzitetna knjižnica pa je nekako v istem času pripravila razstavo izseljenskega tiska. Koliko je bila zastopana Avstralija, mi ni znano. P. Toni je mimogrede omenil, da je na razstavi "videl tudi francoski prevod p. Bazilijevega Tončka iz Potoka" ki je pred leti izšel v Kanadi.

KOLIKO TUJCEV živi na slovenski zemlji, se je vpraševalo mnogo Slovencev v dneh bojev z okupatorsko vojsko. Žal ni na razpolago točnega poročila o tem, še manj pa o narodnosti teh priseljencev. Po neuradnih podatkih naj bi bilo tujcev okrog 200.000 ali celih 10% prebivalstva – če drži, da ima Slovenija nekaj manj kot 2 milijona prebivalcev.

Teško pričakujemo novega popisa prebivalstva, ki naj bi bil še letos, drugo leto pa prav gotovo.

VOJSKA SE UMIKA iz Slovenije, kot je bilo dogovorjeno, s seboj pa odnaša vse, kar le more. Govori se

THE SLOVENE LETTER

je nova informativna revija, ki jo izdaja
AVSTRALSKA SLOVENSKA KONFERENCA.
Se želite seznaniti z njeno vsebino?

Sporočite nam svojo željo in vam pošljemo zadnjo številko brezplačno na ogled. Potem pa sami odločite, ali se boste nanjo naročili.

SLOVENSKO PISMO je edina revija te vrste v Avstraliji. Prinaša obilo informacij o tekočih dogodkih v Sloveniji ter med Slovenci v Avstraliji in tudi drugih zanimivosti. Izhaja šestkrat na leto.
Berite, ne bo vam žal!

Naročila pošljite na:

UPRAVA/ADMINISTRATION
Alfred Brežnik
P. O. Box 188
COOGEE, NSW, 2034, AUSTRALIA
Tel: (02)519 3933 - Fax: (03)550 1378

celo, da so zapuščeno vojašnico in letališče v Cerkljah minirali ter tako onesposobili za nadaljno rabo v slovenskih rokah.

Na severni meji je vojska predala Sloveniji enajst mejnih prehodov, ki jih je upravljala. Tako naše meje dobivajo evropski značaj: za prehode skrbi policija in ne vojaštvo.

ŽRTEV letalskega napada na Medvedjek je bil tudi 58-letni kmet Anton Kotar. Letalci so raketirali njegovo domačijo. In zakaj? Ker je imel kmet na svojem dvorišču – pripravo za streljanje proti toči.

ZDAJ so nove slovenske zastave že na razpolago, takoj po osamosvojitvi pa je bilo po vsej Sloveniji mrzlično iskanje in povpraševanje po njih. Predsedstvo Slovenije je bilo naročilo 295 zastav za svoje potrebe v tovarni Induplati v Jaršah. Tista, ki je slovesno zavihrala na drogu pred slovensko skupščino in so jo bralcem na sliki pokazale tudi prejšnje MISLI, je dolga 14 metrov in široka 2,80 m. Podjetje Vodeb v Novem mestu pa je do osamosvojitve pripravilo 200 zastav z grbom v velikosti 0,90 m x 1,80 m. Tudi ljubljanski Kroj jih je šival, pa ni mogel zadostiti vsem potrebam.

VIŠARSKO SREČANJE TREJ SLOVENIJ – matične, zamejske in zdomske – je bilo letos na nedeljo 4. avgusta že tretjič, zaradi razmer seveda z dosti manjšo udeležbo kot prejšnja leta. A romarje je že na žičniški postaji pozdravila poleg italijanske, avstrijske in nemške – tudi nova slovenska zastava.

Srečanje je imelo dva dela: študijski in bogoslužni. Na prvem je dr. Janko Prunk predaval o odločitvi Slovencev za jugoslovansko državo ob koncu prve svetovne vojne, dr. Boris Mlakar pa o državljanski vojni ter domobranstvu v Sloveniji med okupacijo. Bogoslužje pred Marijinim milostnim kipom je vodil nadpastir in metropolit dr. Alojzij Šuštar ob somaševanju desetih duhovnikov.

Avstrijski tednik Präsnt v Innsbrucku je objavil tole pomembno karikaturu: začudenje in zaprepadnost tako zahodne kot vzhodne Evrope, ko Jugoslavija sebe tako nesmiselno in z velikimi stroški uničuje, namesto da bi se narodi razšli po demokratsko, na miren prijateljski način. Težko je razumeti, da se nekaj takega dogaja ob koncu 20. stoletja sredi Evrope. Še bolj razumljivo za vse, da si Slovenija želi čim prej iz te balkanske godlje. . .

Presenečenje je pripravil predsednik slovenske vlade Lojze Peterle, ki je prikolesaril iz Ljubljane do Žabnic ter se udeležil višarskega romanja. Ob njem je bil tudi minister za Slovence po svetu dr. Janez Dular in drugi ugledni gostje.

Na prostoru pred cerkvijo je zadonela Zdravljica – najlepše voščilo novi državi Sloveniji.

NOVO PORODNIŠNICO so odprli na Ptuj, zraven pa še kapelo, ki so jo uredili v bolnišnici. Množica krajanov se je zbrala ob tej priliki k občinski proslavi. Med gosti je bil tudi mariborski škof dr. Kramberger, poleg predstavnikov oblasti s podpredsednikom vlade Matijem Malešičem in ministrom Izidorjem Rejcem na čelu. Po prerezu tribarvne vrvice, ki je zapirala vhod, je prostorno stavbo škof blagoslovil. Direktor bolnišnice dr. Lojze Arko je nato vse prisotne povabil k ogledu novih prostorov.

Nova v ptujski bolnišnici pa je tudi kapela, ki so jo uredili v tesni sobici tik ob stopnišču. Tudi ta prostor, ki je namenjen bolnikom, njih svojcem in seveda bolniškemu osebju, je prav tako blagoslovil mariborski škof.

V VERSKEM TEDNIKU "DRUŽINA" je 28. julija nekdo dal pobudo, naj bi vsak Slovenec podaril en gram zlata za obnovo Slovenije in utrditev njenega finančnega položaja. In je že tudi prišel odmev, zelo pozitiven, v eni naslednjih izdaj "Družine". Neka M. V. se oglašja kaj navdušeno: ". . . Prepričana sem, da ni bojazni, da ta plebiscitarna akcija ne bo imela uspeha. Zaupam namreč Slovincem, da smo zmožni žrtve, če imajo zavest, da gre za dobro in pošteno stvar. Za samostojno Slovenijo je pa vredno tudi nekaj žrtvovati . . . Kakšna kavica ali cigareta, brizgalec ali pivo manj, tudi kakšen liter bencina manj za nepotrebno vožnjo z avtom . . . Le malo dobre volje je treba, pa bo šlo. . . Kar je zgrajeno na resnični ljubezni do človeka, ostane, vse drugo žalostno propade. . ."

SVETO PÍSMO

ODLOMEK MESECA

BESEDE VEČNEGA ŽIVLJENJA

V vsej zgodovini človeštva je nastopilo že veliko voditeljev, ki so za seboj potegnili množice, da so jim slepo sledile. Največkrat so bili to ljudje, ki so imeli veliko moč sugestije, neverjetno prepričevalno in voditeljsko moč, neustavljivo ambicioznost in največkrat tudi zelo visoko inteligenco. Naj naštejemo vsaj nekaj imen sodobnejše zgodovine: v pozitivnem smislu Mahatma Gandhi, črnski voditelj Martin Luther King; v negativnem smislu pa Hitler, Stalin, Homeini, Sadat Husein . . . Samo v teh nekaj primerih se nam pokaže razlika v uporabi izrednih človeških darov. Ob prebiranju zgodovine se upravičeno človeku vsili misel, da so, ali pa še ljudje potrebujejo voditelje, močne osebnosti, da množice pripeljejo do nekontroliranega tuljenja v isti rog. Samostojno misleči so največkrat edina nevarnost obstoju take moči in vpliva, zato pride do enostavne rešitve – čiščenja le teh. Noben zgodovinski ali aktualni čas ni neobčutljiv za take pojave.

Naš današnji odlomek, ki ga je zapisal evangelist Janez, moremo postaviti v določen zgodovinski okvir in situacijo, iz katere bomo našli podobne zaključke, kot sem jih malo prej omenil.

Judeja je leta 63 pred Kristusom, ko je Pompej premagal selevkidsko državo, bila priključena rimski državi. Kljub odvisnosti od Rimljanov je ohranila svojo notranjo upravo; Palestina je tudi obdržala posebne pravice. Rimska provinca je postala šele potem, ko je Tit porušil Jeruzalem (leta 70 po Kr.). Judje svojega okupatorja niso nikdar marali – prav nasprotno: v njih je iz roda v rod telo sovražstvo do Rimljanov. Vzporedno s tem pa je v njih rasel klic po rešitelju in neusahljiva želja po svobodi. V času rimske nadvlade je v narodu vzniknilo kar nekaj uporov, ki so jih Rimljani vedno krvavo zadušili. Z nastopom Jezusa Kristusa (okrog leta 30) ter notranjo močjo je ponovno v narodu začela rasti ideja osvoboditve. Ob vseh Kristu-

VELIKO njegovih učencev, ki so to slišali, je reklo: "Nevzdržna je ta beseda. Kdo jo more poslušati?" Ker je Jezus v sebi vedel, da njegovi učenci go-drnjajo nad tem, jim je rekel: "To vam je v spotiko? Kaj pa, če boste videli Sina človekovega iti gor, kjer je bil prej? Duh je tisti, ki oživlja, meso nič ne koristi. Besede, ki sem vam jih govoril, so duh in življenje. Toda med vami jih je nekaj, ki ne verujejo." Jezus je namreč od začetka vedel, kateri ne verujejo in kdo ga bo izdal, zato je dodal: "Zaradi tega sem vam rekel: nihče ne more priti k meni, če mu ni dano od Očeta."

Po tistem je precej njegovih učencev odšlo in niso več hodili z njim.

Jezus je tedaj rekel dvanajsterim: "Ali hočete tudi vi oditi?"

Simon Peter mu je odgovoril: "Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imaš in mi trdno verujemo in vemo, da si ti Sveti in od Boga."

Jan 6, 60 – 69

Iz evangelija letošnje
21. navadne nedelje

sovih dejanjih se je v množici pojavljalo vprašanje: Kdo je vendar ta človek, ki dela velika znamenja? Ljudje, polni hrepenenja, so mu začeli slediti. Presojali so vsako njegovo besedo in iskali potrditve porajajočega se mišljenja, da je on tisti, ki bo Izraelce (politično) rešil.

Vsem nam je dobro poznan dogodek ob Galilejskem jezeru, ko je Jezus nasitil več kot pet tisoč ljudi. Množica je bila navdušena, kako tudi ne, in hoteli so ga oklicati za kralja. Če bi bil prevarant, bi gotovo izrabil odlično priložnost, zbral okrog sebe množice ter jih popeljal k revoluciji osvoboditve izpod politične nadvlade Rimljanov. Kristus pa se je tej navdušeni množici umaknil, ker ga niso razumeli, da je potrebna osvoboditev od greha in predvsem svoboda v zvezi z Bogom. – Naslednji dan ga somišljeniki, ki so mu sledili, odkrijejo na drugi strani jezera, v Kafarnaumu.

Zavrnil je gorečneže, ki so pričakovali političnega Mesija (Odrešenika), naj ne iščejo pri njem telesne hrane. S tem je nastala napetost med njimi in Jezusom, ki se je stopnjevala ob njegovih besedah, da je on kruh za življenje sveta. Niso mogli razumeti, kako bi Jezus lahko trdil o sebi, da je on tisti kruh, ki daje resnično in večno življenje.

Če so ga gorečneži odklonili zato, ker jim je prekrizal njihove politične načrte, so ga drugi zato, ker se jim je gabilo jesti meso Sina človekovega in piti njegovo kri. Celo učenci so negodovali nad njegovimi besedami. Niso mu upali povedati v obraz, ampak so godrnjali za njegovim hrbtom. Jezus je vedel za to, kajti obrnil se je k njim, da bi jim pojasnil grobo nerazumevanje njegovih besed.

V našem odlomku pojasnjuje učencem, da jim njegov vnebohod gotovo ne bo v spotiko. In ko bodo videli Sina človekovega, kako se vrača k Očetu, od katerega je izšel, bodo šele razumeli smisel njegovih besed. Takrat bodo šele doumeli, kako nesmiselno je bilo njih spotikanje nad njim. Ko bodo gledali Sina človekovega v njegovi slavi, bodo spoznali, da se jim ne daje v jed v svoji zemeljski podobi, temveč poveljani.

Od Jezusa so začeli odhajati najožji somišljeniki. To je pretreslo tudi dvanajstere, zato jih je Jezus vprašal, če hočejo tudi oni oditi. Vanje je s svojim govorom o živem kruhu vnesel hudo negotovost, da se niso prav znašli. Kam naj bi vendar šli? Nazaj v svoje življenje, na svoje domove? To bi bil zanje prehud poraz in sramota, kajti vsem bi morali povedati, da so nasedli voditelju. Poiskati bi morali boljšega vodnika, vendar boljšega od Jezusa ne bi mogli najti. Prvi se je iz velike zadrege znašel apostol Peter, ko je ponovno izpovedal vero v Jezusa z besedami: "Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imaš in mi trdno verujemo in vemo, da si ti Sveti in od Boga."

Petrova izpoved vere je vzniknila iz hudih kriznih okoliščin, zato je bila znamenje njegove premišljene in iskrene odločitve za Jezusa. Peter je v tem Janezovem zapisu dejansko izpovedal, da je Jezus tisti, ki ga je Oče poslal in posvetil, da ga do kraja razodene in uvede na zemlji.

Peter se ni skliceval na Jezusova dela, temveč na njegove besede. Med bivanjem z njim se je izkustveno pričel o moči njegove besede. Jezusove besede ne odpirajo učencem samo jasnega življenjskega cilja, temveč jim tudi omogočajo, da ga dosežejo. Prav v tem pogledu so bile za nekatere poslušalce besede pretrde, dvanajsteri pa so, nasprotno, ne le slutili v njih resnico, temveč so se o njih resničnosti tudi prepričali. Vera ni samo hrepenenje, temveč tudi vedenje, ki je oprto za resnico in ta resnica je Kristus. Tako so učenci prešli zopet preko nove preizkušnje in postali

bogatejši za spoznanje, v katerem so iskali smisel svoje odločitve v hoji za Kristusom. Razumeti moramo, da je bilo tako odločanje zanje težavno, ker so se neprestano odločali med tradicijo in uradnim učenjem ter Jezusovo besedo. On jim ni obljubljal nebes na zemlji in dežele, kjer bi se "cedila mleko in med". Govoril jim je o svojem trpljenju in njihovi bodoči usodi, če bodo na poti vztrajali.

Tudi pred nas, učence dvajsetega stoletja, se postavljajo podobne dileme in stiske, ko se odločamo in sledimo Jezusovi besedi. Pred nami se pojavljajo vse-mogoči znanilci srečnega življenja, dobrega standarda, pravega blagostanja, predstavniki materialistične miselnosti, ki obljublajo nebesa brez Boga, zanašajoč se na lastne sposobnosti in moči. Osebnih doživetij razočaranj in izigranosti je v vsakem življenju brez števila. Kristus nam – v nasprotju z njimi – še vedno ponuja le golo vprašanje: "Ali hočete tudi vi oditi?" Bog ve, če je tudi naš odgovor tako trden, kot je bil takrat Petrov. Iz dneva v dan se nam ponujajo prilike za dokazovanje naše vere in zvestobe.

Duhovni pisatelj Anthony de Mello je zapisal lepo misel: Ko si urabec gradi gnezdo v gozdu, zasede samo eno vejo. Ko si jelen v reki teši žejo, popije samo toliko, kolikor zmore njegov želodec. Mi pa zbiramo stvari, ker so naša srca prazna. Človek želi vedno več kot lahko prenese, vedno bolje kot lahko sam nudi in vedno več kot sam potrebuje, ker je v njem neprestana borba med vrednotami, ker je v njem neprestana želja po novih "sodobnejših" voditeljih. Prav zaradi tega spoznanja je lažje razumljivo, sicer nesmiselno odločanje za voditelje, ki nudijo moč in vpliv, ki dejansko manipulirajo (= vodijo za roko) z brezglavo množico. "H komu naj pojdemo? Besede večnega življenja imaš . . ." Vsak človek mora iskati svoj odgovor in zase lastno odločitev.

Naj zaključim današnje razmišljanje z odlomkom iz evharistične molitve, ki jo moli duhovnik pri mašni daritvi: "Sveti Bog, zbiraš nas v občestvo, da poslušamo tvojo besedo in v veri hodimo za tvojim Sinom. On je pot, po kateri pridemo k tebi, on je resnica, ki nas edina osvobaja, on je življenje, ki nas napolnjuje z veseljem."

P. NIKO

SV. RAFAEL

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

PRIHOD ŠKOFA PIRIHA. – Visoki gost pride k nam v Sydney v četrtek 29. avgusta ob 7.55 zvečer z letalom TN polet št. 1 na sydneyško domače letališče (Domestic terminal). Že pred prihodom med nas bo škof opravil dušnopastirski obisk v Perthu in Adelaidi ter nekaterih krajih v okviru adelaidskega misijona. Na teh potih kot tudi prej iz domovine na našo celino ga spremlja p. Ciril, ki se vrača v Sydney iz študijskega dopusta.

MERRYLANDS ima z ozirom na škofov obisk sledeči spored: Birmanci, njih starši in botri se bodo srečali s škofom v **petek 30. avgusta ob pol sedmih zvečer**. To srečanje pri maši bo pol ure preje kot običajno, ker je potem pevska vaja za naš mešani zbor. Birmanska maša pa bo v **nedeljo 1. septembra ob 9.30 dopoldne**. Sledilo bo srečanje s škofom v dvorani in **OČETOVSKA PROSLAVA**, ker je prva nedelja v mesecu septembru ravno dan očetov. Na sporedu je tudi nastop otrok Slomškove šole in pevcev mladinskega zbora "Zarja".

WOLLONGONG bo imel obisk škofa Piriha v **soboto 31. avgusta ob petih popoldne** v slovenski cerkvi Vseh svetih v Figtree. Pridite vsi brez izjeme!

CANBERRA ima škofovo mašo isti dan kot Sydney: na **nedeljo 1. septembra ob šestih zvečer** v **Garranu**, cerkev sv. Petra in Pavla, Wisdom Street. Po bogoslužju bo srečanje z gostom v Slovenskem klubu, Irwing St., Phillip, ACT.

NEWCASTLE je na sporedu za škofov obisk v **sredo 4. septembra ob šestih zvečer**. Škof bo maševal za tamkajšnje rojake v cerkvi Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton. Po maši bo srečanje v dvorani.

ZLATA OBALA, QLD., se bo srečala z našim gostom v **soboto 7. septembra ob 7.30 zvečer**. Maša bo

kot navadno v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Dr., Merimac. Srečanje po maši bo še oznanjeno.

CORNUBIA, QLD.: Škof se bo srečal z rojaki iz Brisbane in okolice v **nedeljo 8. septembra (praznik Marijinega rojstva ali mali šmaren)** ob enajstih dopoldne na slovenski zemlji, 146 Redland Bay Rd., Cornubia. Najprej bo škofova maša, nato kosilo in srečanje.

WAGGA-WAGGA bo tudi deležna škofovega obiska in sicer v **sredo 11. septembra**, na poti v Viktorijo. Slovenska maša bo ob enajstih dopoldne v sestriški kapeli Mt. Erin, Edmondson Street.

"KO KORENIN SE ZAVEMO" je geslo letošnjega, že sedemnajstega Mladinskega koncerta, ki ga vsa tri slovenska verska središča prirejajo vsako leto. Letošnji koncert bo v novi športni dvorani Slovenskega društva v Canberri – za naslov in telefon glej na notranjo stran zadnjih platnic, kjer ima društvo vsak mesec v Mislih svoj oglas! – Prijave za nastop pošljite do 15. septembra na eno naših verskih središč, ali pa naravnost na St. Raphael Mission, PO Box 280, Merrylands, NSW. Glede prenočišč za nastopajoče in njih starše ter udeležence koncerta se obrnite sami na enega omenjenih dveh motelov, ki imajo primerna prenočišča za večje skupine. Omenite, da ste udeleženci slovenskega mladinskega koncerta (Slovenian Youth Concert): *The Heritage Motel, 203 Goyder St., Narrabundah, ACT 2604 (telefon 06-295-2944, fax pa je 06-239-6310)* – *Ali pa Sundown Village Motel, Jerrabomberra Ave., Narrabundah, ACT 2604 (tel. 06-239-0333, fax 06-239-0288)*. Če dobite prenočišče v kakem drugem motelu, ali pa pri sorodnikih oz. znanjih, boste morali sami poskrbeti za prevoz med prenočiščem in klubom ter obratno.

Več informacij o koncertu najdete v julijski številki MISLI na strani 173. – Slovenska društva, starše, voditelje zborov in folklornih skupin prosimo, da mladino spodbujajo za nastop ter pospešijo prijavo. Ti naši vsakoletni koncerti imajo velik pomen, saj se mladina med seboj spozna.

Naj že tu omenim, da je Slovensko društvo "Platinika" v Brisbanu pripravljena biti gostitelj naslednjega ali enega naslednjih koncertov. Je pa zaradi razdalje in večjih stroškov končna odločitev odvisna od nastopajočih in njih staršev. Na koncertu v Canberri, 5. oktobra, boste lahko izrazili svoje mnenje glede tega. Ponudba društva pa bi bila lepa prilika za marsikoga, ki doslej še ni stopil na Zlato obalo.

Po našem običajnem sporedu bo v WOLLONGONGU-FIGTREE slovenska služba božja na drugo in četrto nedeljo v septembru (8. in 22. sept.) ob petih popoldne. V mesecu oktobru pa bo poleg rednih

nedelj sveta maša in rožnovenska pobožnost tudi vsako sredo ob sedmih zvečer. Vabljeni!

CANBERRA ima redno slovensko mašo v nedeljo 15. septembra ob šestih zvečer v Garranu. Lepo vabljeni še posebej zdaj, ko je tu pomlad in je minil zimski čas, ki vas je priklepil k topli peči . . .

Redna služba božja bo v NEWCASTLU na peto nedeljo meseca – 29. septembra. Kraj je običajen, čas tudi. Po maši srečanje v dvorani.

OKTOBRSKO ROMANJE v Earlwood bo v nedeljo 6. oktobra. Ob treh popoldne bomo imeli pri lurski votlini sveto mašo in rožnovensko pobožnost. Že sedaj lepo vabljeni! Dandanes je molitev še bolj potrebna kot kdajkoli prej. Kot vse kaže, je pot do uredničitve naše suverenosti še vedno trnova ter potrebna velike mere vztrajnosti ter zaupanja. Kaj je boljše sredstvo za to kot ravno molitev rožnega venca. Iz zgodovine je znano, da je v bitki pri Lepantu leta 1571 ravno molitev rožnega venca nagnila zmago v prid kristjanom kljub turški premoči.

STOJNICA bo spet na vrsti v petek 6. septembra. Spet se priporočamo za primerne predmete. Vsi predmeti naj bodo v uporabnem stanju. Posebej se priporočamo tudi za pecivo, ki gre zelo dobro v promet.

Tudi ta akcija naših pridnih gospodinj veliko pripomore k vzdrževanju našega verskega središča, v zadnjem času za obnovo zvonikov. Ko boste to brali, bo delo na zvonikih že najbrž v teku, če obljubam podjetnikov lahko verjamemo.

DAROVI ZA OBNOVO ZVONIKOV vztrajno rastejo. Dosegli smo številko blizu trinajst tisoč. Cena popravilom bo 20.800 dolarjev. Miriam in Henry Stariha sta napravila pregledno razčlenitev, kako je prišlo do že nabrane vsote. Lepak si lahko ogledate v cerkveni veži in v dvorani. Vsem darovalcem in udeležencem pri raznih akcijah v ta namen – posebno naši prizadevni mladinski skupini – prisrčen Bog plačaj!

POMOČ DOMOVINI je še vedno dobrodošla. Vaš dar lahko oddate pri Slovenskem društvu ali na Triglavu, kakor tudi v našem verskem središču. Pri tem povejte željo, naj gre dar komisiji slovenske vlade, da z njim razpolaga, ali pa na Slovensko karitas, kot smo naredili pri zadnjih poplavah. Iskrena hvala vsem dosedanjim darovalcem.

P. CIRIL je pred kratkim sporočil, da je srečno končal vse izpite za magisterij in uspešno branil tezo, potrebno v ta namen. Tako je bil njegov enoletni trud kronan z uspehom. Njegov študij je bil iz pastoralne teologije. Poleg drugih raziskovanj in nalog je obdelal tudi religiozni motiv v delih našega umetnika Stanislava Rapotca. Novemu magistru p. Cirilu naše čestitke!

Ko pride spet med nas skupaj s škofom Pirihom in p. provincialom Mihom, mu bomo nazdravili – po stari slovenski navadi – tudi s kozarčkom in seveda s kapljico v njem. . .

MED NAŠE POKOJNE je dne 16. julija odšla ANA KUSTEC r. Žmaj. Umrla je v Nursing home v kraju Nambour, Qld., v starosti 88 let. Že pred leti je izgubila moža Antona in nekaj let kasneje tudi sina Antona. Vse življenje je bila globokoverna žena in ostala trdna v veri in zaupanju na božjo ter Marijino pomoč, četudi je v začetku svojega bivanja v Avstraliji doživljala težke čase. Bila je srčno dobra in je vsakemu rada pomagala. Vedno je bila iz srca vesela duhovnikovega obiska in tudi slehernega rojaka, posebno zadnja leta, ko ni mogla več v cerkev. Zahvala rojakom, ki so jo radi obiskovali. Upam, da bo kdo teh kaj več napisal o blagi pokojnici.

Dne 24. julija pa je v Prince Alfred bolnišnici v Camperdownu, NSW, umrla MATILDA FRANKOVIČ r. Nedok. Doma je bila v Bučovcih pri Ljutomeru, kjer je zagledala luč sveta 3. septembra 1917. Pred prihodom v Avstralijo (1977) je bila zaposlena v zavodu "Tornado", kjer so skrbeli za vojne sirote. Poročena je bila z Johanom Tomažinom. Sin Viljem živi z družino v Kranju. Matilda je po moževi smrti prišla v Avstralijo na povabilo Rudija Frankoviča, s katerim se je potem tudi poročila. Pokojnica je bila dobra mati in žena. Z možem Rudijem, ki je doma iz Lokev na Krasu, sta se lepo razumela. Žal je Matilda že nekaj let pogrešala trdnega zdravja, saj jo je hudo mučila sladkorna bolezen. – Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v sredo 31. julija, nato smo spremili njene zemske ostanke na novi del slovenskega pokopališča v Rookwoodu.

Svojcem obeh pokojnic naše iskreno sožalje. Teh dveh in vseh se radi spominjamo v molitvah, zlasti pri sveti maši. R. I. P.

KRST smo imeli v naši cerkvi en sam: Krstna voda je občila Andrejo Žaja, Prospect, NSW. Oče je Božo, mati Marija r. Zavec. Botrovala sta Andrejka in Jože Andrejaš. Merrylands, 21. julija 1991. Novokrščenci, staršem in botrom naše čestitke, pa tudi sestrici Mateji in bratcu Tomislavu.

POZIV NAŠIM DRUŠTVOM IN ORGANIZACIJAM. – Dogodki zadnji tednov in mesecev v domovini so nas vse pretresli in navdali z negotovostjo, pa tudi z zaupanjem, da se bodo končno stvari le zasukale v prid svobode in demokracije ter naše tako težko zaželjene neodvisnosti. Ves svet je živo spremljal zaplete in razplete v naši domovini ter jih še spremlja v naši soseščini. Sedaj vsakdo ve, kje je Slovenija ter ni treba nikomur tega razlagati z zemljepisno karto v roki. Čudovit – bi lahko rekli – pa je pojav ali spre-

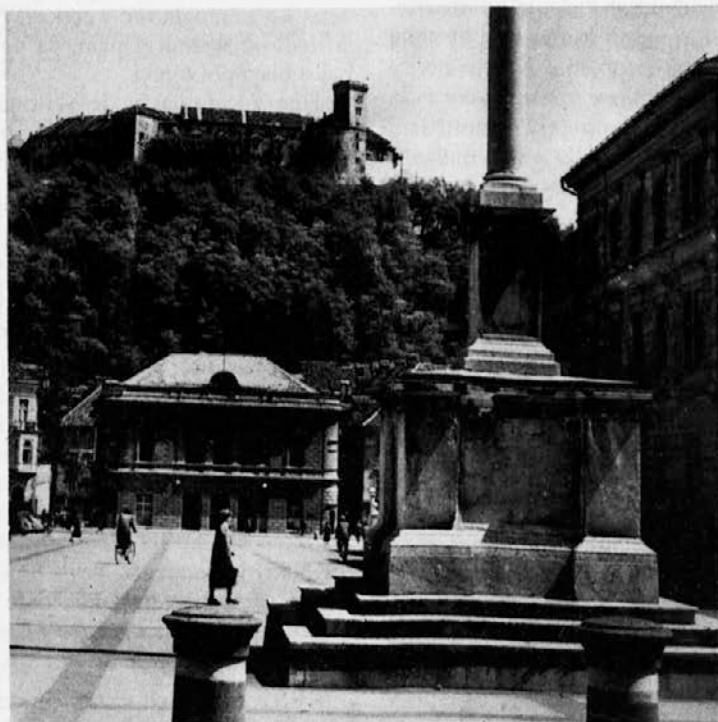
membra na boljše odnose spričo zadnjih dogodkov med rojaki v domovini. Ves narod je naenkrat postal enoten: nastopil je kot en mož ter je vse razlike pustil ob strani. Skupni cilj vseh je: čimprej doseči popolno neodvisnost.

Kaj pa med nami v Avstraliji? Prav in primerno bi bilo, da tudi avstralski Slovenci sledimo tej spremembi v deželi pod Triglavom, postanemo bolj enotni in povezani med seboj. Pustimo ob strani osebne ambicije v prid skupnosti, bodimo vselej in povsod najprej Slovenci! Včasih so le malenkostni prepiri, ki niso vredni besed, sejejo pa neslogo in razprtijo ter slabijo naše skupno delo za nas tukaj in za domovino, ki ra-

čuna na našo pomoč. Če se posamezni člani po družtvih in tudi verskih središčih ne bodo sporazumevali med seboj, bomo šli vsi skupaj rakovo pot. Mladina, ki nas opazuje in gleda našo neslogo, ne bo hotela nadaljevati našega dela, saj se marsikdaj pohujšuje ter obrača proč od naše narodne skupnosti prav zaradi naših razprtij. Mnogi ne mislijo na to, pa je važno za bodočnost naše skupnosti.

Čas je tudi, da preneha nezdravo tekmovanje med posameznimi društvi. Po zgledu drugih narodnosti naj bi društva sodelovala med seboj, saj delamo vsi za isti cilj – ohraniti v tujem svetu slovenstvo. Kdor išče pri tem sebe, skupnosti ni koristen.

P. VALERIJAN

Tega dela
Ljubljane
pa ni mogoče
zgrešiti . . .

ZDAJ solze stran! Orodje v dlan!

*Dom znova vstati mora,
oj dom krasan, tako prostran,
da bo za vse prostora:
za brate naše rodne vse,
zapadne in pa vzhodne vse,
ins severa in juga –
to krasna bo zadruga!*

*Dom skupno bo ognjišče nam
in skupno delališče,
on skupen bo nam božji hram
in skupno bo branišče!
Le vkup, le vkup kamnarji zdaj,
na delo vsi zidarji zdaj,
ime siproslavite,
domskupni nam zgradite!*

*Učakal rad bi srečni dan,
dan našega združenja,
bi zrl, kako en krov prostran
čez dom se ves razpenja.
Naš prapor bi na krov pripel,
dom blagoslovil bi vesel:
"Bog živi vse Slovene
pod streho hiše ene!"*

SIMON GREGORČIČ

Premakljivi svečnik

(35.)

“Ne potrebujem modrovanja in ga tudi ne prenesem. Daj mi kratko navodilo, kam naj grem, česa naj se lotim.”

“Kratko navodilo? Najkrajše je tole: Vrni se k svojemu duhovniškemu poklicu.”

“Tega ne morem. Moral bi vzljubiti ta duhovniški poklic. Tega pa ne morem.”

“Prav. Tega res ne moreš kar tako. Zato pa najprej moli. Ne za poklic, moli, da bi znal biti majhen, ves preprost in do kraja iskren. Da bi se takega majhnega najprej vzljubil sam. Kakor si se prej ljubil velikega, možatega, pogumnega, tako se vzljubi sedaj majhnega, šibkega, pomoči potrebnega in zbezanega, potem se pa tak ves daj Njemu, ki edini zna učinkovito zdraviti naš napuh in samoveličanje.”

“Ti praviš, naj molim. Toda kako naj molim, ko pa ne znam moliti? Si slišal? Jaz, nekdanji duhovnik, ki bi moral biti človek molitve, moram priznati, da ne znam moliti. Ne misli, da sem pozabil besedila. Ne, besede so mi na jeziku, toda ne poznam več duha molitve, njene vsebine, zato so mi besede prazen zvok, ki ne najde odmeva ne pri Bogu ne v mojem srcu.”

“Moliti ni treba znati, ampak hoteti.”

“Ne morem hoteti. Ni mi dano. Čutim, kako mi je Bog odtegnil milost. Čutim, kako njegova roka počiva na vseh stvareh in jih vzdržuje, od navadnega črva in mušice do svojih angelov, mene pa je prezrl. Zanj ne obstajam, zanj sem nič, praznina. Zato tudi do njegovih stvari nimam pravega odnosa in mi je vse odveč. Odveč so mi ljudje, ki jih srečujem, odveč so mi kraji, po katerih se vozim, odveč mi je moje telo in ves sem samemu sebi odveč. Ti tega nisi doživel in ne moreš razumeti. Saj ne moreš vedeti, kako je človek sam. Sam, kakor zablodeli svet, ki ni povezan ne z nebom ne z zemljo, ne z Bogom ne s človekom, sam in izgubljen kakor izobčenec. Saj sem izobčenec. Izobčenec od vsega začetka, pa tega dolgo nisem vedel.”

“Nisi vedel, praviš. Če zdaj veš, je to samo znamenje, da si začutil božjo roko na sebi, ki te ni nikoli izpustila, čeprav je ti v hrupu, v katerega si se vrgel, nisi čutil.”

Glej, Željko, najprej se mora tvoja duša otresti vsega zunanjega, minljivega, na videz privlačnega. Postati mora kakor očiščena prazna posoda, ki jo bo napolnila božja ljubezen. Zdaj imaš samo to nalogo, da potrpežljivo čakaš. Čakaj, da se bo drobna iskrica, ki je že v tvojem srcu, čeprav je še ne čutiš in se ne moreš ob njej greti, da se ta drobna

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE MISLI:

\$142.— Berta Bremez; \$100.— Danica Karbič; \$34.— Gracijan Pirce; \$26.— Jožef Barat; \$20.— Ivan Šušarič (namesto venca na grob nedavno umrle mame Ivanke Šušarič); \$19.— Ivan Cenin, Franc Žnidaršič, Nadja Peters; \$17.— Jože Konda; \$14.— Alojz Rus; \$13.— Peter Slana; \$12.— Peter Tomšič, Peter Belc, Danila Štolfa, Emilia Wals, Janez Klemenčič, Guerrino Jerman, Anne Pančur, Bogomir Jesenko, Marija Frank, Franc Mautner, Anna Likar; \$9.— Jožica Šabec, Drago Logonder; \$7.— Tine Kramar, Ivanka Bajt, Ivan Hozijan, Marija Kovačič; \$5.— Jože Gosak, Štefanija Vitez, Bernarda Ferluga; \$4.— Stanko Vatovec, Franc Fekonja, Jože Dekleva; \$2.— Marjan Potočnik, Vinko Lavrič, Franc Križman, Marija Pfister.

V POMOČ MISIJONOM
IN NAŠIM POSINOVLJENIM
AFRIŠKIM MISIJONARJEM:
\$50.— Danica Karbič (za lačne).

MATERI TEREZIJI
ZA NJENE LAČNE SIROTE:
\$50.— Maks Kraynik; \$20.— N.N.;
\$15.— druž. Jože Gosak.

ZA CERKEV
V IVANČNI GORICI:
\$300.— Julka Mrčun; \$100.— Igor Gerden; \$20.— Franc in Agata Tonc.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

RAČUN

BREZ KRČMARJA ?

Na dan so prišla stališča načelnika generalštaba Jugoslovanske armade **BLAGOJA ADŽIČA**, ki jih je podal 5. avgusta letos na tajnem sestanku z visokimi oficirji.

ODNOS JUGOSL. LJUDSKE
ARMADE DO SLOVENIJE

1. Odločitev predsedstva Jugoslavije o umiku enot JLA iz Slovenije

je taktična poteza, ki ima namen preprečiti vojaške spopade JLA s TO (Teritorialna Obramba) Slovenije. S tem bi pridobili čas in se izognili izgubam v lastnih vrstah.

2. JLA mora čim dlje zavlačevati z umikom enot iz Slovenije, pri tem mora postavljati dodatne zahteve in s tem omogočiti nadaljne vmešavanja v notranje zadeve Slovenije, obenem pa mora stalno groziti z oboroženimi povračilnimi ukrepi, če bi slovenska TO poskušala preprečiti aktivnosti JLA.

3. Onemogočiti je treba konsolidacijo razmer v Sloveniji z uporabo lažnih obtožb, groženj, diverzij in atentatov. Ob določenem času je treba nekatere zapuščene objekte minirati ali pripraviti za rušenje s pomočjo daljinskega aktiviranja. Nekatere starešine JLA so prestopile v TO po nalogu varnostne službe JLA, z namenom, da bi jih uporabili v kasnejših operacijah v zaledju obrambnih sil Republike Slovenije.

4. Poslovne vezi s slovenskimi podjetji je treba prekiniti.

5. Z ozemlja Republike Slovenije je treba postopno umakniti vso premično lastnino JLA in TO Slovenije onemogočiti pogoje za delo v objektih.

6. Po umiku glavnih enot, lastnine in družin vojaških oseb, je treba inscenirati povod za povračilne ukrepe z angažiranjem letalskih sil, ki bodo delovale po objektih infrastrukture in gospodarstva. Jedrno elektrarno Krško je treba onesposobiti z napadom na skladišče jedrskih odpadkov in zunanje naprave, ki so potrebne za delo JE. Ti ukrepi bodo izvedeni v primeru odcepitve Slovenije od Jugoslavije (ne pa v primeru razdružitve, ki bi vodila v ustanavljanje zveze ali če bi Slovenija ostala v federaciji).

7. V sodelovanju s srbsko koalicijo je treba narediti vse, da se oslabi volja in odločnost vodstva in naroda Slovenije za združitev od Jugoslavije. Pri tem je treba uporabiti

iskrica počasi razgori, da si plamenček opomore in ti bo zasvetil v tvoj mrak in brezcilnost. Tudi to čakanje naj bo molitev."

"Preveč v prisposodobah govoriš. Povej mi določneje, kaj naj storim?"

"Pojdi nekam, kjer je mir in tišina. Pojdi v Pleterje ali v Stično. V miru in samoti moli in Bogu prepusti, kdaj bo vera v tebi znova oživila in te bo upanje preplavilo kakor osvežujoča luč, da bo tvoje srce zopet zmožno ljubiti Boga in vse, kar je njegovega."

Nastal je molk. Prekinil ga je Zdravko čez nekaj časa:

"Željko, prijatelj, veliko prošnjo imam. Še enkrat bi se rad spovedal. Čutim, da je moj odhod blizu."

"Le kaj ti je zdaj prišlo na misel, Zdravko! Saj si še dovolj pri moči."

"Ob tvojem prijateljstvu, Željko, sem se nekoliko razživel, toda moči me zapuščajo. Čutim. Spovedal bi se rad."

"Toda zdaj, ponoči? Kam naj se pa tvoja sestra obrne? Saj nimaš telefona, tvoja sestra pa menda avtomobila ne zna voziti. Misliš, da bi jaz moral po koga?"

"Ni treba nikamor, Željko. Saj si ti pri meni. Spovej me in mi daj odvezo. Saj bo poslednjič. Dneva, mislim, ne bom dočakal."

"Zdaj se ti pa blede, Zdravko! Si pozabil, kako je z menoj? Nisem več duhovnik, si na to pozabil?"

"Si duhovnik, Željko. Saj veš, da si. Tudi veš, da me boš veljavno odvezal."

"Toda ne smem, Zdravko!" je skoraj zavpil Željko ves bled in razkačen. "Rotim te, ne zahtevaj od mene kaj takega. Dobro veš, da že dolgo na vse to nič ne dam."

"Ne samo, da smeš dati odvezo, celo dolžan si jo dati ob zadnji uri. Ta pa je tukaj. Ob smrti, ki se je usedla na rob moje postelje, mi vendar ne boš odrekel zadnje tolažbe, Željko. Saj ni dolgo, ko sem se spovedal. Toda čim bliže je slovo, tem bolj mi prihajajo na misel Jezusove besede iz Razodetja: Zoper tebe imam, da si opustil svojo prvotno ljubezen. Če se ne spreobrneš, pridem in premaknem tvoj svečnik z njegovega mesta. – Glej, Željko, jaz sem vseskozi bil ta premakljivi svečnik, Gospodov duhovnik, ki mu je njegova prva gorečnost pomalem, a stalno usihala in zdaj ob zadnji uri ležim tu na postelji praznih rok. Tako malo sem dobrega storil v življenju, da zaslužim, da bom premaknjen s svojega mesta."

"Če si ti premakljivi svečnik, sem pa jaz temeljito premaknjen svečnik. In ti zdaj zahtevaš, naj jaz, nevreden, spovem tebe, vrednega!"

"Samo Bog ve, kdo je vreden, kdo nevreden, Željko. On tudi ve, koliko je kdo trpel. Jaz sem malo trpel, ti si veliko več prestal, zato si po trpljenju Gospodu bližji."

"Ko bi slutil, da boš kaj takega želel od mene, ne bi prišel k tebi. Saj to je blaznost, kar zahtevaš od mene."

"Ne blaznost, storil boš veliko dobro delo. Okrepčal me boš in potolažil."

"Jaz tebe potolažil?"

"Pravzaprav ne ti, On me bo potolažil, v čigar imenu mi boš dal odvezo. Saj boš samo orodje, to dobro veš. Potipaj moje roke, ki jih ne čutim več, in se prepričaj, kako se mi življenje izteka. Prosim, Željko, pri-

jatelj, poslušaj me. Zadnjič sem bil pri spovedi . . .”

Željko je z divjo jezo v srcu poslušal Zdravka, gabile so se mu vse okoliščine, ki so privedle do tega trenutka, najbolj pa se je jezil nase, zakaj je prišel semkaj, da mora zdaj poslušati te ničevosti, ki se jih obtožuje njegov prijatelj, edini človek, ki mu je še ostal in še ta ga sedaj izrablja.

Ko je Zdravko spoved končal, bi mu Željko najraje zabrusil, ali je bilo sploh potrebno, da se muči s takimi malenkostmi. Ko pa je videl solzo v Zdravkovih očeh, videl njegov shuššani obraz in vderte oči, je brez očitkov izgovoril besedo odveze.

“Pojdi v kuhinjo in povej Barici, naj ti da ključ od cerkve in tabernaklja. Prinesi mi obhajilo. Popotnico za dolgo pot, da na poti ne omagam. Samo še to uslugo mi naredi, zadnjo!”

Željko je šel, toda notranji odpor je bil tako velik, da je bil v nogah ves mehak. Nekdanja navada ga je silila, da bi pokleknil, ko je odprl tabernakelj, njegova trma pa mu je to preprečila, da je naredil samo nekakšen nedoločen zveržen gib, naglo odprl ciborij, kakor da se mu neizmerno mudi in bi rad vse to čimprej opravil. Vzel je hostijo, čutil med prsti, da sta dve in ju skušal s preprostim premikanjem prstov ločiti, pa ni šlo. Moral je ciborij odložiti in si pomagati tudi z drugo roko. Proti volji so mu roke drhte. Obšlo ga je nekaj skrajno nelagodnega, ko je čutil gladko površino tega belega kruha in se je spomnil, kako ga je nekoč delil med množico ljudi, v začetku z velikim spoštovanjem, potem pa vedno bolj navajeno, vsakdanje, naveličano, brez nekdanjega vznesenega občutka, potem celo v rahlim odporom in malomarno, kakor da bi delil bonbone ali kaj podobnega.

“Kaj je že malo prej rekel Zdravko? Da je opustil svojo prvo ljubezen, svojo prvo gorečnost? To sem bil jaz, ne on. Jaz sem opustil svojo prvo gorečnost in se ohlajal in ohlajal vse do brezbrizne površnosti in pozneje celo do trdega odpora zoper vse, kar je bilo z duhovništvom v zvezi.

Da, opustil sem svojo prvo gorečnost, zato sem bil premaknjen. ‘Pridem in premaknem tvoj svečnik z njegovega mesta’, je zapisano. Premaknil si me, krepko si me premaknil, izruval si me s sleherno drobno korenino, da sem zdaj brez tal pod seboj!

Zdravko pa pravi, naj zopet vzljubim svoj duhovniški poklic. Kako naj ga vzljubim, ko pa mi je prinesel toliko gorja. Zdaj mi je kar prav, da nimam tiste nekdanje vere o tem, da je to, kar držim med prsti, Kristusovo telo, kajti če bi jo imel, bi se moral zdaj od groze izničiti v prah, da se mu drznem tak, kakršen sem, približati, se ga dotakniti, pa čeprav samo zunanje podobe kruha, pod katero pa naj bi bil On, ki me vedno od daleč zasleduje in ne morem nikamor pobegniti iz njegovega obzorja. Celó vsa gniloba mojega življenja ga ne more odvrniti od tega, da mi ne bi oddaleč sledil. Jaz pa bežim in se skrivam pred njim kakor divjad pred lovcem. Dobro, da so to samo taki nespametni in kratki prebliski, ostanek starih časov v moji podzavesti in nič drugega. Nihče mi ne sledi, nihče me niti ne preganja, kaj šele, da bi me z ljubeznijo iskal. . .” Željko je naglo zaprl tabernakelj, vzel posodico s sveto hostijo in zaklenil cerkev.

/Dalje prihodnjič/

vsa razpoložljiva sredstva in metode, predvsem na gospodarskem, denarnem, zunanjepolitičnem in vojaškem področju. Prepričevati je treba dogovarjanje med političnimi subjekti v Jugoslaviji v času reševanja krize in iskanju rešitve o nadaljnjem sožitju narodov Jugoslavije.

8. V primeru oteževanja umika JLA iz Slovenije in zavlačevanja pri predaji zaplenjenih sredstev, opreme in objektov JLA je treba izvesti opozorilne letalske napade na izbrane cilje, ali pa prekiniti z umikom enot in jih zadržati v popolni bojni pripravljenosti na področju Maribora, Ljubljane, Postojne in Novega mesta.

9. Predstavnike Slovenije je treba stalno izključevati iz procesa dogovarjanja republik. Stalno je treba vsiljevati opcijo JLA o rešitvi Jugoslavije, z namenom, da noben problem federacije z morebitno razdružitvijo vred ne bi reševali brez vpliva in sodelovanja vojaškega vrha.

10. Financiranje JLA se mora reševati izključno s primarno emisijo in prihodki federacije ter z maksimalno porabo zveznih blagovnih rezerv, po potrebi pa tudi s prisilnim odvzemom lastnine republik in državljanov.

11. Čim bolj je treba podpihovati ozemeljske težnje sosednjih držav po delih ozemlja Slovenije in Hrvaške.

To so torej stališča JLA proti naši miroljubni deželi pod Triglavom. Generalu Adžiću in visokim oficirjem je šlo očitno v nos, da je bila v Sloveniji jugoslovanska vojska tako strašno poražena. Upajmo, da bodo gornja stališča ostala le na papirju – račun brez krčmarja. Bog daj!

SVETA DRUŽINA

*Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 46 9674*

DNE 30. junija 1991 sta si med sveto mašo v naši cerkvi obljubila doživljenjsko zvestobo nevesta ANA r. ANTONIČ in ženin ANTON BROŽIČ, doma iz sosednje Viktorije. Ano bomo tukaj pogrešali, saj nam je veliko pomagala pri cerkvi in smo ji iz srca hvaležni. Ženin jo je namreč odpeljal s seboj v Viktorijo. Z željo, da bi bilo med njima veliko medsebojnega razumevanja in zadovoljstva ter zdravja, smo se od nje poslovili. Upajmo, da bo vse to tudi našla, ko se je podala iskat srečo na jesen življenja. Ana, še enkrat hvala za vse in božji blagoslov naj te spremlja!

Dne 28. julija smo imeli B.B.Q., katerega dobiček je bil namenjen našim preizkušanim bratom in sestram v Sloveniji. Udeležba je bila lepa in skupni dohodek je znašal 1.300.— dolarjev. Seveda pa se nabirka za pomoč deželi pod Triglavom nadaljuje. Kljub temu, da smo mala skupnost, bomo le nekaj nabrali. Tudi mi imamo velikodušne darovalce, hvala Bogu. Vsem naj dobri Bog povrne!

Med bolniki moram omeniti našega dolgoletnega organista Jožeta Šterbenca, ki ga v cerkvi že nekaj časa pogrešamo. Bolezen ga je priklenila na bolniško posteljo in ga tako tudi odrezala od sveta. Po zadnji operaciji – pod možgani se je nabirala voda – se je Jože malo opomogel in je manj pozabljiv kot nekaj zadnjih mesecev. Noge pa ga seveda še nočejo ubogati. Proti temu so leta in preizkušnje, skozi katere je moral romati v življenju. Zelo pogreša slovensko cerkev, kateri je tako dolgo vrsto let služil kot zvest organist in je pred leti tudi naš mladinski zbor dvignil k življenju. Upamo in želimo, da se mu bo bolezen vsaj toliko zboljšala, da bo še kdaj lahko prišel k slovenski maši.

Nekaj nedelj je bilo kar pusto v naši cerkvi, ker med nedeljsko mašo ni bilo slišati lepega glasu orgel. Končno nas je iz zadrege rešila mlada Nataša Koneštoba, ki ob pomoči svojega očeta Viktorja pridno vadi in seveda tudi spremlja petje pri nedeljski maši. Morda se bo še kdo našel, da bi bil pripravljen žrtvovati svoj glas in čas za petje v naši cerkvi.

Ko je orglal in vodil petje še bolni Jože, smo veliko računali, da ga bo nasledil Valenčičev Tomaž. A včasih pride drugače kot človek računa.

Zdaj pričakujemo škofovega obiska in upam, da bo šlo vse po sporedu, ki sem ga objavil v prejšnji številki. Prvoobhajanci bodo s krščanskim naukom nadaljevali tudi po prejemu prvega obhajila iz škofovih rok. Veroučna ura bo vsako zadnjo nedeljo v mesecu takoj po maši. V tem bo tudi daljna priprava na prejem svete birme, ki jo bomo imeli čez nekaj let, če

O naši udeležbi na zborovanju v Adelaidi je poročilo na strani 222 teh Misli

Bog da. — Naj starši prvoobhajancev ne pozabijo na to, saj od njih zavisi redna udeležba otrok pri pouku.

Radijska oddaja na etnični postaji v priredbi našega verskega središča je vsako sredo zvečer ob 7.30 na valovih 5 EBIFM. Oddaje so verske in informativne zlasti v teh tednih, ko je narod doma v hudih preizkušnjah in v borbi za svobodo. Prav zaradi obveščanja

poslušalcev, kako je doma, ima slovenska oddaja še posebno važnost. Zato so adelaidski rojaki vabljeni k poslušanju, zainteresirani pa tudi k pripravi programov in sodelovanju.

In za konec: klic po skupnem delu za deželo pod Triglavom in njeno samostojnostjo. Doma je nevarnost združila vse — tudi mi bi jim morali slediti.

P. JANEZ

TAKO JE BILO

Pod gornjim naslovom je v clevelandski "Ameriški domovini" duhovnik IVAN LAVRIH popisoval svoje spomine na begunstvo in izseljenstvo. Tu je odlomek, ki opisuje njegovo prvo angleško pridigo v Ameriki.

NIMAM namena popisovati svojega življenja pri St. Mark's-u ali drugih farah, koder sem župnikoval, rad pa bi omenil mojo prvo pridigo pri St. Mark's-u. Napisal sem pridigo za praznik Marijinega vnebovzeta, 15. avgusta. Torej točno šest mesecev po prihodu v Ameriko.

Vedel sem, da moja angleščina ni bogve kaj, zato sem dal pridigo sestri, učiteljici v farni šoli, da jo malo popravi. Toda po nalogu župnika ni bilo primerno za mladega kaplana preveč govoriti s sestrami. Težavo sem takole rešil:

Vsak dan sem hodil zvonit Angelovo češčenje opoldne in ob šestih zvečer. Vzel sem pridigo s seboj opoldne in jo z buciko pripel na vrh za zvonjenje. Popoldne je sestra prišla (tako je bilo dogovorjeno), vzela je pridigo, jo popravila in jo zopet pripela nazaj na vrh. Ob večernem zvonjenju sem pridigo zopet dobil.

Druga težava pa je bila: kako se pridigo naučiti. Čital sem že, toda angleška beseda kar ni hotela priti iz ust. Treba se je bilo učiti pridigo naglas. Toda kje? Naglas govoriti v župnišču je bilo nemogoče; da bi pa glasno govoril kje okoli hiše, zopet ni šlo.

Tole sem pogruntal: Na pokopališču so bile zgrajene tri kapele, ki smo jih uporabljali pri procesiji Sv. Rešnjega Telesa. V njih smo peli evangelije. Pa sem s silo zlomil ključavnico pri eni kapeli, vrata za seboj zaprl in se na glas učil pridigo, kar štirinajst dni, vsak dan kakšno uro.

Ljudje so imeli navado prihajati na pokopališče. Prinašali so rože ali kakšno svečko in so malo pomolili za rajne. Toda vedno so slišali, da nekdo nekje govori o Mariji . . .

Novica je šla kot strela preko fare. In sklep faranov je bil: mrtvi v grobovih se pogovarjajo o Mariji. Fara je bila tako preplašena, da se nihče več ni upal stopiti na pokopališče. Seveda o vsem tem, kaj se dogaja zunaj, jaz nisem popolnoma nič vedel.

Prišel je petnajsti avgust — veliki šmaren. Pridigo sem znal na pamet. Pripravim se za mašo in po evangeliju pričnem s svojo prvo angleško pridigo. Komaj sem spregovoril nekaj stavkov, se vsi ljudje v cerkvi začnejo smejati, nekateri celo na glas.

Za božjo voljo, kaj sem pa naredil, ali sem kaj narobe povedal? Zakaj mi ni sestra popravila?

Toda trmast kot sem, sem kar naprej pridigal, do zadnjega — amen. A ob koncu pridige sem bil tako prepoten, da nista bili samo srajca in alba mokri, ampak tudi mašni plašč.

Po maši grem pri zakristiji ven, ves pripravljen, da me bo župnik pošteno ozmerjal, ker sem ga moral kar v redu polomiti s pridigo. Toda pred vrati zakristije je bila zbrana že vsa fara in prinesli so mi dobri ljudje vseh vrst dobrot, sladkorčkov in čokolad, cigare in cigarete . . . kar so pač mogli kupiti v trgovini pred cerkvi. Šele sedaj so mi povedali, kolikokrat so že slišali mojo pridigo na pokopališču v prepričanju, da mrtvi v grobovih govorijo. Smejali so se torej samim sebi, ne pa meni; jaz sem kar dobro povedal, so mi rekli.

Tako sem torej začel svojo pridigarsko kariero v Ameriki.

Če bi hotel napisati, kaj vse se je zgodilo v 41 letih mojega življenja v Ameriki, bi bilo za debelo knjigo. Reči moram le eno: Amerika je bila zame čudovito dobra in prav tako tudi Cerkev in vsi moji farani po raznih farah, kjer sem bil. Čeprav je bila moja želja, da bi delal med Slovenci, sem spoznal, da so tudi Amerikanci zelo dobri ljudje in bi vse zate naredili, če vidijo, da si jim tudi ti skušal služiti in jim stati ob strani v njihovem življenju in njihovih težavah.

Čeprav je bila šola v domovini težka, me je revolucija tole naučila: ne ruši, ampak gradi; ne ubijaj, ampak dajaj življenje; ne sovraži, ampak ljubi! In v vsem: zaupaj v Boga in Marijo!

Z VSEH VETROV

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je na svojem obisku na Madžarskem med drugim omenil tudi Slovenijo in Hrvaško. Kot že večkrat prej, je spet izrazil svojo solidarnost najbolj preizkušanim narodom, med katerimi sta zdaj tudi naš in hrvaški narod. Sveti oče je izrazil upanje, da bo kmalu lahko obiskal tudi slovenske in hrvaške katolice, ki ga že dolgo vabijo. Že težko čaka, da jih sreča na njihovi zemlji – Bog daj, da bi se njegova očetovska želja mogla res kmalu uresničiti!

NA **MADŽARSKEM** pride en duhovnik na 2242 katoličanov, v Avstriji 1151, v Italiji 940, v Veliki Britaniji pa le 706. Drugačnja je slika primerjave, koliko katoličanov pride na enega pastoralnega delavca: na Madžarskem 2278, v Avstriji 405, v Italiji 264 in v veliki Britaniji 251.

Za "verne" se je na Madžarskem leta 1980 imelo le še 54,8% prebivalcev, letos pa že kar 73,1%. Glavni razlog za to je, da ljudje iščejo varnost in sprejetost po vsem tem, kar jim je prinesel komunizem.

V **MEDJUGORJE** je prišel kot popotnik nedavno predsednik italijanske republike Giulio Andreotti. Četudi je poudaril, da prihaja zasebno kot romar in ne kot glava neke države, so ga sprejeli pred cerkvijo predstavniki političnega življenja. Tam se je Andreotti srečal tudi s frančiškani ter z vidcema Marijo Pavlaković in Ivanom Dragičevićem. Skupaj so odšli v cerkev, kjer je Andreotti dolgo molil. Zelel je obiskati tudi kapelo prikazovanj, v kateri je skupaj z navzočimi osebami zmolil vero, sedem očenašev in zdravamarj v italijanskem jeziku.

Andreotti je časnikarjem izjavil, da se morajo odnosi med jugoslovanskimi republikami reševati s skladu z zakonito voljo slehernega naroda in da se bo Evropska skupnost še močnejše zavzela za prekinitev vojne. Na vprašanje, zakaj je prišel v Medjugorje, pa je

visoki gost izjavil: "Že dolgo sem si želel priti v Medjugorje, ker sem videl moje znance in številne prijatelje, ki prihajajo sem in se vračajo domov z zelo globokimi verskimi doživetji. Pripovedovali so mi, da se tu vdihava ozraže duhovnega bogastva, ki potem dolgo deluje v človeku. Ko sem prišel danes na sestanek Pentagone v Dubrovnik, sem pomislil, da je to božji dar, ker lahko grem iz Italije nekaj ur pred dogovorjenim srečanjem in ta čas porabim za obisk Medjugorja. Kdor veruje, ve, da je vsakemu narodu v tako tesnobnih trenutkih močno potrebna božja pomoč. Razume se, da ne želimo nikomur vsiljevati svoje vere, vendar lahko kot verniki zares računamo na božjo pomoč po Marijini priprošnji. Prišel sem ravno zaradi tega..."

KO OMENJAMO KUGO, mislimo na nekaj preživelega in stoletja nazaj, kar je že zdavnaj zastarelo in je samo še zgodovina. V resnici pa ni tako. Prav zadnji čas je kužna epidemija začela razsajati po Južni Ameriki in Afriki. Manj žrtev je bilo vsekakor v Južni Ameriki, kjer je od 250.000 obolelih umrlo le 2618, kar je komaj malo več kot en odstotek. V Afriki pa znaša število smrtnih žrtev med šest in deset odstotkov, v nekaterih državah pa tudi do 30 odstotkov.

Letos je bilo do srede julija 45.000 novih obolenj za kugo in od teh je bilo smrti zapisanih 3500 oseb. Torej v pol leta več obolenj kot lani celo leto. Ob teh alarmantnih poročilih o kugi odgovorni vabijo ves svet, naj začne široko akcijo, da bi premagali to bolezen. Obenem so poudarili, da niti v Peruju še ni čas za proslavljanje zmage nad kugo.

EVROPA ima posebnega dušnega pastirja, ki so mu škofje naložili skrb za cirkuške delavce nemško govorečih držav. Ime tega palotinskega patra je Heinz-Peter Schonig. Kar 2200 njegovih cirkuških ovčic je prišlo k tradicionalni letni maši, ki jo je imel letos za cirkusante v Knjeju v Švici. Ta maša je bila v prvem tednu tradicionalnih luzernskih cirkuških iger.

AVSTRALIJA je vsekakor dežela ostarelih. S prejemom milijonov emigrantov so sprejeli množico odličnih delavcev, ki so dvignili celino ekonomsko in pospešili razvoj. Danes po štirih desetletjih pa so ti ljudje ostareli. Leta 2000 bo vsak četrti Avstralec

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

star preko šestdeset let. Kakšna razlika od raznih drugih narodov, kjer je velika večina prebivalcev stara pod dvajset let. . .

Nič čudnega, da Avstralija posveča pozornost v to smer. Načrtuje in Bog daj, da bi bil razvoj pravi- len!

UMRL JE dne 2. julija v Buenos Airesu v Argentini znani slovenski javni delavec in politik **dr. Franc Bajlec**. Rodil se je leta 1902 v Bogojini v Prekmurju, študiral v Škofovih zavodih v St. Vidu nad Ljubljano, po maturi pa se je odločil za arhitekturo. Postal je učenec mojstra Plečnika ter je gotovo po njegovem vplivu rojstni kraj – Bogojina – dobil čudovito cerkev po Plečnikovm načrtu. Kasneje je pokojnik prestopil na pravno fakulteto in dokončal študije v Zagrebu.

Med vojno je sodeloval pri ilegali in tako leta 1944 pri ustanovitvi Narodnega odbora za Slovenijo ter bil tudi njegov aktivni član. V emigraciji pa je bil ves čas stalni član zbora zaupnikov SLS in svetovalec v mnogih političnih problemih. Njegova velika zasluga je tudi, da je pred argentinskimi oblastmi dosegel priznanje šolanja po naših srednjih solah begunskih taborišč v Avstriji in Italiji ter s tem omogočil študentom nadaljevanje študija po argentinskih vseučiliščih.

STOLETNICO, kar so v Efezu (turško Selčuk) na šli Marijino hišo ter na kraju prvič maševali, so obhajali z vso slovesnostjo. K službi božji na Balbul-Daghu se je zbralo okrog tisoč turških katoličanov latinskega obreda, kakor tudi različnih vzhodnih obredov.

Na Marijino hišo v Efezu je v videnjih opozorila Anna Katharina Emmerick (1774–1824). Arheologi so šli na delo in so leta 1890 končno res odkrili razvaline iz prvega stoletja, ki so se popolnoma ujemale z videnji Emmerickove. Leta 1891 so tam že maševali – torej pred sto leti. Na tem kraju je božja Mati Marija preživljala zadnja leta svojega življenja in tu tudi zaključila svoje zemsko življenje, ko je bila z dušo in telesom vzeta v nebesa. Praznik Marijinega vnebovzetja praznuje cerkev 15. avgusta.

TORONTSKI NADŠKOF, naš rojak dr. Lojze Ambrožič in nečak pokojnega urednika MISLI p. Bernarda, je 13. julija letos pisal pismo ljubljanskemu nadškofu, v katerem izraža svoje občudovanje rojakom v deželi pod Triglavom. "Naj vam vsem, od Tebe in Kučana do Peterleta, Bučarja, Janša in Rupla in Kacina in še koga drugega, čestitam (ta beseda je vse prešibka) k vašemu odločanju, korajži in brihtnosti v zadnjih treh ali štirih tednih. Kako lepo je bilo, ob vsem vašem trpljenju in negotovosti, biti Slovenec v teh dnevih! Dobili smo politično in vojaško bitko, zmagali ste pa na še odličnejši fronti, namreč fronti javnih

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 478 4726

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

**DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?**

**Rojakom Melbournu in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,
5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631**

občil in svetovnega političnega mnenja. Prvič v vsej moderni zgodovini je Slovenija kot Slovenija prihajala na prve strani svetovnih dnevnikov in v prve minute televizijskih poročil dan za dnevom, teden za tednom. Vaš odpor, vaš pogum, vaša pamet in spretnost, vaše gentlemstvo je nekaj čudovitega. Naj se vam kot emigrant iz srca zahvalim – to, kar ste vi, me afirmira v novi domovini. Sam sem napravil, kar sem pač mogel: pisal sem predsedniku kanadske zvezne vlade, govoril z javnimi občili, poskrbel za izjavo kanadske in ameriške škofovske konference. Slovenci v Kanadi in Torontu pomagajo stari domovini z vso vdanostjo in iznajdljivostjo. Toda glavno delo ste in boste opravili vi, Slovenci v domovini. Naj vam s solzami v očeh povem, kako ponosen sem, da sem Slovenec. Naj bo Bog z vami v težavah, ki vas še čakajo."

"**EN SAM ZVON** vabi s svojim glasom vernike dveh Cerkva," je zapisalo glasilo italijansko-albanskega središča v Rimu. V Tirani, glavnem mestu Albanije, so namreč končno spet odprli katoliško cerkev Srca Jezusovega, ki je bila vsa ta leta komunističnega režima zaprta, njen zvonik pa podrt. Verniki pa so pravočasno skrili zvon, ki je šele zdaj ob mehčanju režima spet prišel na dan. Pravoslavna cerkev v bližini katoliške cerkve pa je ohranila svoj zvonik, ki pa je brez zvona. Zdaj v njem visi katoliški zvon in vabi veselo ene in druge k spet dovoljenemu bogoslužju. O tem simboličnem dejanju zaključuje glasilo: "Tudi v prihodnje bi veljalo ostati pri enem samem zvonu – kot spomin na prestano zatiranje in v znamenje edinosti v veri in čiščenju istega Boga."

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

DRAGI OTROCI!

Morda ste doma od staršev slišali, da je Slovenija dobila novo narodno himno. Sprejeti sta dve kitici Prešernove ZDRAVLJICE, ki govorita o slovenski deželi in slovenskih ljudeh. Od raznih kompozicij te Prešernove pesmi pa je Slovenija sprejela najlepšo in najbolj udarno – delo pokojnega slovenskega duhovnika in skladatelja Stanka Premrla.

Je pa v besedilu Prešernove Zdravljice tudi kitica, ki govori o Slovenkah. Takole se glasi:

Bog živi vas Slovenke,
prelepe, žlahtne rožice;
ni take je mladenke,
ko naše je krvi dekle;
naj sinov
zarod nov
iz vas bo strah sovražnikov!

Res pesnik Prešeren takrat še mislil ni na slovenske "rožice", ki bodo rasle v daljni Avstraliji. Mi pa – in zakaj ne bi? Saj vendar rastejo med nami in od nas vseh ter slovenskih družin zavisijo, kako dolgo bodo cvetele. Iz slovenske krvi so in Bog daj, da bi ohranile vsaj delček tradicije staršev ter se ne bi nikoli sramovale povedati, da so slovenskega rodu. Nastopajo na odru in ob posebnih prilikah ter slovesnostih, pojejo, plešejo folklorne plesne, pa tudi pri slovenskih mašah berejo berila in prošnje vernikov.

Žal pa tudi te naše "rožice" med sabo mimogrede zažuborijo po angleško, četudi doma z mamo in atom

SLOVENSKI SVET

SLOVENSKI SVET, ČAROBEN GAJ,
NARAVA S CVETJEM GA ODEVA,
PREŠERNA PESEM V NJEM ODMEVA:
SLOVENSKI SVET, ČAROBEN GAJ!

SLOVENSKA PESEM, NAŠ ZAKLAD,
PO ŠIRNEM SVETU NAS ZDRUŽUJE,
PRED NARODI NAS POVZDIGUJE,
SLOVENSKA PESEM, NAŠ ZAKLAD.

GORÉ SLOVENSKE, NAŠ PONOS,
MOGOČNO DO NEBES KIIPIJO,
NA LEPŠE ČASE UP BUDIJO
GORÉ SLOVENSKE, NAŠ PONOS.

Ludvik Cegljar

v veliki večini govorijo še slovensko. In pa: včasih je katero sram in se brani obleči narodno nošo. Takrat ji je mamica dolžna lepo razložiti, kaj naj nam narodna noša pomeni in kakor važna vez tisočletne kulture je iz roda v rod, pa četudi daleč od dežele pod Triglavom.

"Bog živi vas, prelepe žlahtne rožice," naj zapoje tudi striček tega Kotička! Le ostanite slovenske cvetke, da vas bomo vsi veseli!

STRIČEK

Vrsta
"žlahtnih
rožic"
našega
verskega
in
kulturnega
središča
v Melbournu

MT. MEE, QLD. — Zopet pošiljam nekaj za Matico pokojnih in upam, da ne bo prišel dopis na dan šele kasneje kot nekakšno dopolnilo.

V torek 18. julija je v Nambor Nursing Home zaključila svojo življenjsko pot 88-letna ANA KUSTEC r. Žmaj. Doma je bila v Zgornji Bistrici v Prekmurju, kjer se je rodila leta 1903. V Avstralijo je prispela leta 1952 za možem Antonom, ki je bil tu že od 1927 leta. Po moževi smrti leta 1975 se je mama iz Laidleya preselila v Budina Beach, da je bila bližje družini sina, ki pa je tudi že pred mamo odšel v večnost. Kusteceva mama je bila skromna, verna slovenska mati, ki je imela vedno prijazno besedo za vsakogar in je po stari slovenski navadi tudi vsakogar z veseljem postregla. Skoraj do zadnjega je imela zelo bister spomin in je rada omenjala vrsto rojakov, ki so jo kdajkoli obiskali. Zlasti je spoštovala in veliko molila za vse slovenske duhovnike. Z njeno smrtjo so MISLI izgubile dolgoletno zvesto naročnico in bralko od prve do zadnje strani.

Pogrebno mašo je opravil Fr. Peter McCartin iz Caloundre in v nagovoru poudaril, da bo mama gotovo v nebesih molila za svojo težko preizkušano domovino Slovenijo.

Kusteceva mama je pokopana poleg svojega moža na livadnem pokopališču v Namborju. Zapustila je poleg snahe še vnuka in vnukinjo z družinama.

Draga mama, počivaj v božjem miru!

Vse bralce toplo pozdravljam! — Anica Cuderman

Pa še eno poročilo z istega naslova:

Nekateri se izgovarjajo, da "se nočejo vtikati v politiko". A to se sliši kot izgovor, kaj malo umesten zlasti zdaj, ko gre Slovenija skozi težke čase in potrebuje našo pomoč. Vsi imamo priliko, da naklonjenost do lastnega naroda tudi dejansko podpremo ter se dejansko zavzamemo za svoj narod. Treba je bilo protestirati proti nasilju Beograda. Potrebno je pomagati rodni domovini, da bo demokratska in samostojna Slovenija priznana od avstralske vlade.

Brisbanski Slovenci vemo, kako nas je rdeči režim ločeval med dobre in slabe ter razdiral našo skupnost. Zato tudi vemo, kako potrebno je podpreti demokracijo v naši rodni domovini, zlasti še zdaj v začetku, dokler Slovenija še ni priznana od drugih držav.

S. N. S. Qld. je po zaslugi člana Stanka Herica, ki je bil doma kot naš delegat na kongresu, prvi zvedel o proglatitvi slovenske neodvisnosti. Zato smo se v kratkem času pripravili na praznovanje in povabili televizijske novinarje (kanal 9 in 2), ki so še isti dan med poročila dali tudi naše slavje. Pa tudi novinarji Curier Mail so predstavili naše praznovanje. Ko pa je Jugoarmija napadla Slovenijo, smo skupno s Hrvati z mirnimi demonstracijami pokazali javnosti naš pro-

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

test. Bila je lepa udeležba in tudi naše napise so občila dobro pokazala.

Naš Narodni svet se je tudi po pismih zavzel za pomoč Sloveniji. Pisali in dobili odgovor smo prvemu ministru Hawku, zunanjemu ministru Evansu, dalje Mr. Hewsonu, našima lokalnima zveznima poslancema J. Bradfordu in M. Lavarchu. Po odgovorih sodeč so vsi naklonjeni Sloveniji in je za priznanje le vprašanje časa.

Tukaj smo tudi sodelovali pri televizijskih in radijskih pogovorih ter s pismi uredništvu tukajšnjega časopisa. Razpošiljali smo tudi tiskane kartice posameznikom ministru za zunanje zadeve. Sedaj pa rojaki na Zlati obali uspešno zbirajo za priznanje Slovenije podpise, namenjene avstralski vladi. Seveda je naš S. N. S. začel tudi z nabirko v pomoč Slovenije. Četudi nas je malo, smo zbrali že nad 2500 dolarjev.

Naj dodam, da so za našo Slovenijo molili tudi v nekaterih avstralskih cerkvah. Naš Fr. Denis je našo deklaracijo o samostojni Sloveniji z zemljevidom vred razmnožil in razdelil po klofeh. Pri maši je navzoče vprašal, kaj bi rekli, če bi se Avstralsci s 93% večine odločili za republiko (o tem se zadnje čase veliko go-

Vabljeni ste
na SEDEMNAJSTI

MLADINSKI KONCERT

v priredbi slovenskih verskih središč,
ki bo letos prvič v novi športni dvorani
Slovenskega društva v CANBERRI,
19 Irving Street, Phillip, A.C.T.,

v soboto 5. OKT. ob štirih popoldne.

Pestri nastopi slovenske mladine
v glasbi, petju in plesu,
po koncertu pa zabava s plesom.

Vstopnina za odrasle deset dolarjev,
za upokoјence in mladince pa štiri.

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

utori), a kaka zunanja sila bi tega ne odobravalna in bi napadla Avstralijo. Potem je poudaril, da se je prav to zgodilo s Slovenijo. Nato smo vsi v cerkvi molili za slovenski narod. Hvaležen sem bil vsem za razumevanje. Tudi v Surfers Paradise so molili za naš narod in še marsikje.

Vsak bo za svoj narod storil vse, če je narodno zaveden. Izgovor o vtikanju v politiko je prazen in celo škodljiv, saj je lahko kaj nalezljiva bolezen. Ob obisku Slovenije se bodo eni počutili kot del ponosnega naroda, s katerim so sodelovali v težkih časih. Drugim pa, ki stoje ob strani, ne bo ravno prijetno ob pogledu na škodo beograjskega nasilja.

Naj tukaj tudi čestitam novoizvoljenemu odboru tukajšnjega društva "Planinka": predsednik Stanko Heric, podpreds. Franc Penko, tajnica Anica Cuderman, blagajnik Vinko Čoper, gospodar Alojz Kolenc, načelnik balinarjev Edi Andlovec, odbornica Albina Vah, nadzornik Franc Hartman.

Slovenski pozdrav vsem! — Mirko Cuderman

ADELAIDE, S. A. — Že dolgo časa smo se Slovenija doma in po širnem svetu veselili dneva, ko bo Slovenija postala samostojna država. To veselje pa se je kmalu spremenilo v žalost in trpljenje, ko je po razglasitvi neodvisnosti komunistični zavojevalec z vso balkansko surovostjo vdrl v deželo pod Triglavom. Kamor koli je stopila sovražnikova nova, je pustila za seboj razdejaje in smrt.

Žalost ni prizadejala samo naših rojakov v domovini, ampak tudi večino nas, ki smo razsejani po svetu.

Zaradi razdalje je bil morda udarec za nas še hujši. A očitno ne za vse.

V petek 28. junija je bil širši sestanek SNS za Južno Avstralijo v dvorani Slovenskega kluba. Razpravljali smo o morebitnih demonstracijah skupno s Hrvati. Bilo je tudi govora, da bi ples, ki ga je tukajšnje društvo napovedalo za naslednji dan, v soboto, odpovedali. Ob žalostnih dogodkih v rodni domovini bi bilo to edino pravilno. Žal je bil predlog zavrnjen z izgovorom, da ga je predlagal nečlan Kluba. Pa tudi: hrana je pripravljena, muzikanti naročeni . . . ples se ne more odpovedati!

Govorili smo, da bi namesto plesa bil vsaj domači družabni večer, ki bi vseboval tudi domoljubni govor in poročilo o stanju v Sloveniji, razdelili pa bi tudi letake in v podpis prirejena pisma avstralski vladi s prošnjo, naj prizna državo Slovenijo.

Žal se je naslednji večer zabava pričela brez slehernega čuta za razmere in trpeče ter umirajoče v Sloveniji. Tudi pripravljen govor je bil zavrnjen z izgovorom, da govornik ni član Kluba in da govor ni bil pravočasno predložen odboru Kluba v pregled. Prispela je časnikarica ABC in prosila za intervju. Predsednica je oklevala. Sele kot se je nameravani govornik ponudil za intervju, se je končno odločila in odgovarjala na vprašanja časnikarice. Nato je ta pristopila tudi k nameravanemu govorniku in nadaljevala intervju z njim kljub temu, da se je vmešal član odbora s pripombo, da ta ni član Kluba.

Naslednji dan smo vsi poslušali poročila na televiziji in radiu o stanju v Sloveniji. Ob dveh popoldne smo še z večjim zanimanjem prisluhnili slovenskemu radijskemu sporedu, ki pa nas je razočaral. Za uvod je bila pesem o soncu in grozdju. Po pozdravu pa je izjavila oseba, ki je pripravila spored, da iz Slovenije nima nobenih poročil in nima kaj povedati; vsak si lahko sam prebere, saj avstralski časopisi o tem veliko pišejo. Spored se je nadaljeval kot bi bili na veselici, s poročili za prireditve, s čestitkami in glasbenimi vložki . . .

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

Po Telefaksu smo dobili poročila, kako so te trenutke preživljali rojaki v Viktoriji in drugod po Avstraliji. Vsi sporedi so bili usmerjeni k dogodkom v rodni domovini, vsi so sočustvovali s trpečimi doma. Edino našemu slovenskemu nedeljskemu radiu se ni zdelo vredno, da omeni dogodke v Sloveniji. Na misel mi je prišlo, da morda ti ljudje žalujejo za komunistično Jugoslavijo. Takih radijskih oddaj res ne potrebujemo, saj je zavednega Slovenca ob njih sram.

Končno pa tudi pri nas le nekaj pozitivnega ob dogodkih v domovini: V nedeljo popoldne je bilo mirno zborovanje Hrvatov, Slovencev, Muslimanov in Albancev v Parku miru, North Adelaide, s priložnostnimi govori narodnih skupin. Zborovanja se je udeležilo okrog dva tisoč ljudi, tudi mi Slovenci, četudi nas ni bilo ravno preveč. Za našo narodno skupnost sta govorila ing. Franci Švrt v slovenščini in prof. Lavra Premrl v angleščini. Podan je bil kratek oris zgodovine Slovencev in njih dolgoletne želje po svobodi, s pozivom avstralski vladi za priznanje samostojnosti Slovenije.

Po končanem zborovanju se je razvil sprevod na North Terrace k polaganju vencev pred Spomenikom padlih v spomin našim padlim borcem za svobodo in demokracijo. Za našo skupino so pred spomenik odnesle venec naša dekleta v narodnih nošah: Rosemary Poklar, Lily Ivančič in Olivija Kreševič. Izredno lep venec z izdelanim novim slovenskim grbom v sredini je naravnost umetniško napravila gospa Marta Zrim. Vsakdo je venci občudoval in smo zanj Zrimovim vsi iz srca hvaležni. Obenem tudi naša iskrena zahvala obema govornikoma, vsem trem dekletom v narodnih nošah in vsem našim prisotnim!

Nerad in z grenkostjo v srcu sem to napisal. Tudi boleča resnica spada v kroniko, nam vsem v opomin. Vsaj narodove najhujše težave naj bi nas združile v eno – za skupno stvar vseh! – Poročevalec

GREYSTANES, N. S. W. — Nič ne bo napak, če Vam predstavim našo molitveno skupino Srca Jezusovega pri slovenski cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Prvič se je zbrala dne 4. avgusta 1989.

Kmalu po prvem molitvenem srečanju smo se odločile, da bi razvile tudi drugačno aktivnost poleg molitve. Odločile smo se skrbeti za lepoto in čistočo našega slovenskega verskega središča. Ob četrtkih, ko se zbiramo k molitvi, prinašamo cvetje. In še posebej smo sklenile skrbeti za naše bolnike in upokojence.

Prvo srečanje zanje smo imele 4. nov. predlanskega leta. Drugič smo se zbrali 15. februarja lani, tretjič 15. marca in nato smo 10. maja še posebej po-

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

HEIDELBERG CABINETS
FRANK ARNUŠ
PTY. LTD.

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

gostile naše ostarele matere. Sledilo je srečanje 19. julija, 18. oktobra in za Miklavža 6. decembra. V letu 1991 pa smo imeli srečanje 14. marca, 16. maja izlet z avtobusom v Molgoa in Waragambo Dam, 13. junija romanje v Berrima in 4. julija je bilo deseto – lahko rečem jubilejno – srečanje. Udeležilo se ga je rekordno število rojakov, saj smo jih našli kar osemdeset.

K molitvam se zbiramo ob četrtkih in tudi naša srečanja z upokojenci imamo ob četrtkih.

Naša želja je tudi, da bi ob srečanjih bilo več sodelovanja, da bi se upokojenci sami bolj organizirali. V Melbournu je na primer kuhanje za upokojenska srečanja prevzela upokojenka Plesničarjeva mama, ki si za to delo izbere pomočnice. Končno pa leta in naša bolehnost ali pa invalidnost niso tako važne stvari. Pomembno je, koliko kdo hoče in more pomagati ter doprinesiti svoje za skupnost. Že vseskozi na primer gospa Angela Danjko, ki hodi s pomočjo bergel, pri nas pridno pomaga. Na zadnjem srečanju je sprožila idejo, da bi upokojence peljali na Ray Martin

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni bazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji . . .

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217

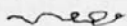
Telefon: (075)398 759

REŠITEV križanke prejšnje številke:

Vodoravno: 1. gora; 4. biva; 8. ose; 10. nov; 11. so; 12. žri (Oprostite pomoti. Beseda bi se morala glasiti žri, v pretekli številki pri 12. pomen veleznika "gledati, prodirati z očmi"); 14. le; 15. Logatec; 18. zimovanje; 19. mir; 20. tke; 22. kefir; 25. Ana; 27. ako; 29. Zina; 30. Atos. – Navpično: 1. gos; 2. osolim; 3. re; 5. in; 6. volcje; 7. Avel; 9. prav; 12. zgore; 13. Itati; 16. omikan; 17. enkrat; 21. jaz; 23. fa; 24. kos; 26. ni; 28 ko.

Rešitev so poslali: Sestre v Slomškovem domu, Lidija Čušin, Ivan Podlesnik, Ivanka Študent, Jože Grilj, Jože Štritof, Slavko Koprivnik, Jože Petrovčič.

Žreb se je nasmehnil Ivanu Podlesniku.

Show, na koncerte itd. Upokojenci si na splošno žele srečanja vsaki mesec in tudi več izletov v naravo. In vse to je možno, če bi tudi upokojenci sami (tisti seveda, ki so sposobni), bili pripravljeni sodelovati pri organiziranju njih aktivnosti. Me, ki smo doslej v glavnem skrbele za upokojenska srečanja, imamo nekatere tudi šoloobvezne otroke, družina pa zahteva človeka. Seveda to ne pomeni, da bežimo pred delom in se otepamo odgovornosti. Še vedno bomo rade delale za skupnost upokojencev.

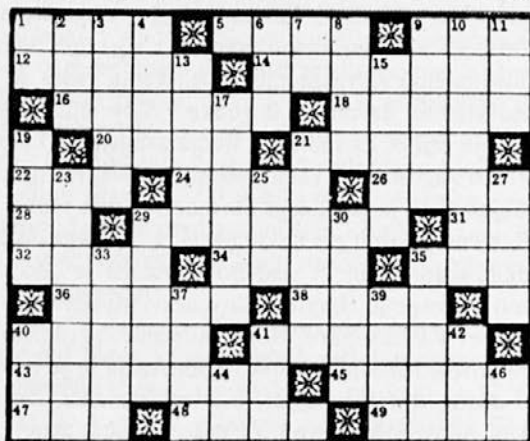
V teh dneh, ko je naša domovina pod hudimi pritiski in trpljenju, še bolj čutimo potrebo, da se zbiramo in da kor narod držimo skupaj. Bila sem zelo vesela, ko sem se med mašo takratnega gosta p. Lovrenca enkrat v juliju ozrla nazaj in zagledala toliko znanih obrazov naših upokojencev. Bila sem srečna in nekaj v moji notranjosti je šepnilo: "Družina se je zbrala!"

Že v enem prejšnjih poročil sem zapisala, kako so po licih nekaterih upokojencev tekale solze sreče in ganotja, ko smo jih povabili na prvo srečanje. Zdaj solz ni več, tudi na mojem licu jih ni. Zdaj se samo še smejemo, pojemo, pa veliko si imamo povedati.

Pri srečanju 15. avgusta pa bomo članice naše molitvene skupine Srca Jezusovega slavile svojo drugo obletnico. Bog vas živi vse in vsakega posebej!

S slovenskimi pozdravi – Danica Petrič

KRIŽANKA

Vodoravno: 1. bakrova zlitina; 5. vrela voda; 9. bodica; 12. glodalec, ki živi v vodi; 14. porezal odvišne veje; 16. za pritrditev kake reči je potreben; 18. osnovna količina; 20. tisto, kar teče (2. sklon); 21. ponižno, na razpolago; 22. vriska; 24. prav takšen; 26. običajno poživilo; 28. predlog; 29. iti po poti nekoga, ki je že šel tod; 31. Janez Narobe; 32. glavni števnik; 34. žensko ime; 35. denar nadomešča; 36. zaradi pomanjkanja vode povešene (rože); 38. desni pritok Morave, nekdanj znak cigaret; 40. zelo cenjeno naravno vlakno; 41. rodoviten; 43. član parlamenta; 45. težko delo opravlja; 47. nagon, strast; 48. je last Ane; 49. se spreminja v vodo.

Navpično: 1. dva enaka soglasnika; 2. del zamejske Koroške; 3. obljublja; 4. navidezni obok nad nami; 6. čebelja družina; 7. ruska reka, ki teče proti severu; 8. predlog za 4. in 6. sklon; 9. alotropna oblika kisika (2. sklon); 10. voščeno delo čebel; 11. pod, vznožje; 13. izgovoril, povedal; 15. prav taki; 17. narejene iz naravnega vlakna, pred leti doma pridelovanega; 19. zelo težko, neprijetno; 21. prenehal, zaključil; 23. slovenski pesnik (Srečko); 25. žensko ime; 27. žensko ime; 29. drzna, junaška; 30. utrdba; 33. last prve žene na svetu; 35. trop živine; 37. ozka in tenka deska; 39. najmočnejša igralna karta; 41. predmet za peti sklon; 42. beseda, ki izraža željo; 44. egipčansko božanstvo.

Rešitev pošljite do 10. septembra na uredništvo!

Fantek pride h glasbenemu pouku in odpre škatlo za violino. Namesto violine pa je v škatli brzostrelka. "Kaj pa to pomeni?" zarohni učitelj.

"To pomeni, da je moj oče zdajle v banki z mojo violino . . ."

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.
ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.
CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.
SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

OHIO'S LINCOLN, FRANK J. LAUSCHE. V angleščini pisan življenjepis zdaj že pokojnega rojaka – senatorja ZDA. – Cena 22.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 12.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbourneu. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

ZAPOJMO, FANTJE! je naslov žepni izdaji narodnih pesmi. Cena je samo pet dolarjev.

GORISKE MOHORJEVE 1991 (pet zanimivih knjig) na razpolago za 37 dolarjev. Poština posebej.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA), A. C. T.**, je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSLEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

FOR ALL YOUR
TRAVEL REQUIREMENTS:
AIRLINES
TOURS
CRUISES
COACHES
ACCOMMODATION
TRAVEL INSURANCE

PLEASE CONTACT:
ANGIE - CHARLES - or ERIC
G R E G O R I C H

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA.../

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta...

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666

